Nr. 3 (110) Juuli-august-september 2013

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

John Wesley mõtteid tõelisest kristlusest

Aastakonverents 2013

Eesti ja Brasiilia ühine suvemisjon

Kuidas saada Jeesuse jüngriks?

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 3 (110) 2013
Hind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

- **Superintendendilt**

Taavi Hollman
Sügismõtteid uueks tööhooajaks 3

- **Jutlus**

John Wesley
Peaaegu kristlane 4

- **Meilt ja mujalt**

Uudised ja sündmused 8

- **Aastakonverentsilt**

Superintendendi aruandest EMK aastakonverentsile 12
Aastakonverentsi otsuseid..... 14
Määramised 2013–2014 14
Mark Royster
Miks on kristlaste jaoks raske saada Jeesuse Kristuse jüngriteks? 15
Meenutuste lõnga kerides 17

- **NoorteNurk**

Brasiilia + Eesti = suvemisjon..18

- **LasteLaegas**

Lastetööst meil ja mujal 21
Nuputamist

Esikaanel:
Aastakonverents (Üllas Tankler),
Räpina rattaretk (erakogu),
Võru lastetöö (Thea Kant)

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)
LasteLaegas ja lastetöö uudised: Egle Hollman
NoorteNurk: Lemme Aulis

Foto: ÜLLAS TANKLER

Hetk aastakonverentsi jumalateenistuselt.

Koos aastaga 2013 on viimasesse veerandisse jõudnud ka jüngerluse ja seesmise uuenemise aasta Eesti Metodisti Kirikus. Just jüngriks saamise ja olemise valikuid ja võimalusi vaagivad ka paljud selle ajakirjanumbri lood. Nii valis Priit Tamm seekordse Wesley jutluse oma sõnul just seepärast, et see sobib teema poolest meie jüngerluse aastasse, kuigi on ajaliselt eelmistest mõned aastad hilisem. Jüngerluse teemat puudutab superintendendi aastakonverentsi aruande sissejuhatus ja muidugi aastakonverentsil peetud Mark Roysteri piiblitund "Miks on kristlaste jaoks raske saada Jeesuse Kristuse jüngriteks?". Ja millest muust kui püüdlustest järgida Jeesust räägivad kõik need lood, mis puudutavad Eesti metodistide tegemisi möödunud suvehooajal. Oleme selles kõiges õnnestunud, kui kunagi võib meiegi kohta öelda: "Jüngrid läksid ja tegid just nõnda, nagu Jeesus neid oli käskinud ..." (Mt 21:6)

KÄRT JÄNES-KAPP

TELLI KODUTEEL aastaks 2014

Tellimishind 10 eurot!
Ajakiri endale ja sõbrale – 14 eurot!

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL

Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel

Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel

Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

Sügismõtteid uueks töohooajaks ...

Vanast Testamendist leiame mitu kohta, kus Jumal väljendab soovi oma valitute kaudu õnnistada rahvaid. Ta ütleb

AABRAHAMILE: "... et sa oleksid õnnistuseks! ... ja sinu nimel õnnistavad endid kõik suguvõsad maa peal!" (1Ms 12:2–3);

JOOSUALE: "... et kõik maailma rahvad tunneksid Issanda kätt, kui vägev see on" (Jos 4:24);

PSALMISTI KAUDU: "... et maa peal tuntaks sinu teed, kõigi rahvaste seas sinu päästet!" (Ps 67:3); "... kõik rahvad, keda sa oled teinud, tulevad kummardama su ette, Issand, ja annavad au sinu nimele" (Ps 86:9); "Jutustage paganate seas tema au, tema imeasju kõigi rahvaste seas!" (Ps 96:3);

ja prohvet JESAJA kaudu: "... ma panen sind paganaile valguseks, et mu pääste ulatuks ilmamaa ääreni (Js 49:6).

Niisiis on Jumala eesmärk õnnistada kõiki rahvaid tundma Jumala head kätt ning elama harmoonias ja rahus koos Jumalaga. Harmoonia ja rahu tuleb Jumala seadusi pidades. Jeesus võttis kokku kristliku mõtteviisi tuuma, kui ta ütles: "Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega! See ongi suurim ja esimene käsk. Teine on selle sarnane: Armasta oma ligimest nagu iseennast! Neis kahes käsus on koos kogu Seadus ja Prohvetid" (Mt 22:37–40).

Oleme kõik kutsutud armastama üle kõige ja innukalt Jumalat ning seejärel armastama kaasinimesi samavõrd kui iseendid. See on suur ja väärikas missioon.

Vaadakem ajalukku ja meenutagem meie kirikuisa John Wesleyt, kes ütles: "Võta tuld ja põle innukalt, siis tulevad inimesed miilide tagant vaatama, mis sinus põleb!" John Wesley lasi Jumala tööl enda sees mõju avaldada ning levida oma elu ja teenimise kaudu ühiskonda. Oleme kutsutud järgnema Wesley eeskujule võitlemaks sotsiaalse õigluse nimel. Varajased metodistid võtsid sageli kristlikele printsiipidele rajaneva selge seisukoha vastakates arvamustes, väljendades vastuseisu näiteks orjapidamisele ja orjakaubandusele, salakaubandusele ning vangide julmale kohtlemisele. Metodistidena õpetame, et isiklik päästmine peab alati hõlmama kristlikku kuulutust ja teenimist maailma keskel. Wesley jaoks ei olnud muud usku kui sotsiaalne usk ning muud pühadust kui sotsiaalne pühadus. Seetõttu ei rõhuta me ühised usuväljenduse vormid ainult isiklikku usukasvu, vaid aitavad varustada ja mobiliseerida meid kuulutama maailmale ja teenima inimesi maailmas.

Ülemaailmne kokkukuuluvus kutsub metodiste kõikjal uskuma ja teenima globaalses tunnistuses, hoides usku tegutsemas armastuses, rahu ja õigluse teostumiseks maailmas. Kirik on otsustanud kuulutada mitte ainult isiklikku evangeeliumi, mis ei paku lahendust nüüdisaja sotsiaalsetes kitsaskohtades. Ja samas on kirik otsustanud kuulutada mitte üksnes sotsiaalset evangeeliumi, mis ei hõlma patuse isiklikku transformatsiooni ja jüngriks saamist. Oleme veendunud, et Kuningriigi Hea Sõnum peab vabastama ja muutma meie ajastu patused sotsiaalsed struktuurid. Nõndaviisi teenis ka John koos venna Charlesiga oma kaasaegset kogukonda, öeldes: "Tee kõike head, mida suudad, kõigil võimalikel puhkudel, igal viisil, mis võimalik, kõigis paigus, kus oled, igal ajal kõikidele inimestele niikaua, kui iganes suudad."

Ja nii ta tegigi. Tema eesmärk oli viia Jumalat nii paljudele kui võimalik. Kord ütles ta: "Andke mulle 100 meest, kes ei karda midagi rohkem kui pattu ega igatse midagi muud kui Jumalat, ning mulle pole oluline, on nad ordineeritud vaimulikud või ilmikud, nad panevad värisema põrgu väravad ja rajavad Jumala riigi maa peale."

Järgnegem siis sellelgi uuel tööhooajal Wesley eeskujule, et rahu ja harmoonia võiks levida meie maal. Maailma me ehk muuta ei suuda, küll aga võime suunata mõnegi inimese elu uuele rahu ja harmoonia teele oma Jumalaga.

Vennatervitustega,

Saatesõnad

Kui 1741. aastal tuli taas John Wesley kord Oxfordi ülikoolis jutlustada, oli ärkamine juba täies hoos. Wesley pühendus ülikooli asemel üha rohkem oma ühingutele, muutudes samas esimese suhtes üha kriitilisemaks.

Jutluse teema – radikaalne erinevus nimekristluse ja tõelise kristluse vahel – oli puritaanide seas juba tuttav. Apostlite tegude raamatu kirjakoha 26:28 nimekristluse võtmes tõlgendamine oli juba muutunud peaaegu tavaliseks. Wesley toob esile kahte tüüpi kristlased – üllameelse silmakirjatseja (peaaegu kristlase) ja uue kontseptsiooni oma **täielikult kristlasest**, *kaheldes varjamatult, et neid viimaseid Oxfordis eriti leidub. Wesley metodistidest lugejad tunnetasid ilmselt selgesti, et nende juht oli astunud vastu anglikaani kiriku masinavärgile ühes selle enese kantsidest ning selles vastasseisus ellu jäänud.*

Wesley **peaaegu kristlase** *kirjeldus tarvitab üht tema lemmikkujundit Piiblis: neid, kellel on "jumalakartuse nägu, ent kes on salanud selle väe" (2Tm 3:5). Ta kirjeldab üpris põhjalikult siirast inimest, kes väldib kurja, teeb head ja tarvitab armuvahendeid – triumviraat, mida siin taunitakse, ent mis peagi fikseeritakse metodistide Üldreeglites.* **Täielikult kristlane** *on aga see, kellel on Jumala ja oma ligimesearmastuse kaudu toimiv usk. Kuigi Wesley hiljem ei olnud nii karm oma hinnangutes* **peaaegu kristlase** *kohta, oli ta vaade* **tõelise kristlase** *osas järjekindlalt seotud usu kaudu saadava armu ja armastusele rajatud eetika teoloogiaga.*

Wesley trükkis selle jutluse Londonis varsti pärast selle ettekandmist Oxfordis. Tema eluajal tehti sellest vähemalt 25 kordustrükki ja see oli tema kogutud jutluste väljaannetes alati järjekorras teine jutlus.

ALBERT OUTLER

Peaaegu kristlane

JOHN WESLEY

Jutlus Oxfordi ülikooli Püha Maarja kirikus
Püha Apostel Jaakobuse päeval, 25. juulil 1741

Pisut veel, ja sa veenad mu koguni kristlaseks!
Apostlite teod 26:28

Ja palju on neid, kes jõuavad nii kaugele: sellest ajast peale, kui ristiusk on maailmas olnud, on igal ajastul ja iga rahva seas olnud palju neid, keda on "veendud peaaegu kristlaseks". Kuid nähes, et sellest, kui minnakse *ainult nii kaugele*, ei ole mitte mingit abi Jumala ees, on meie jaoks ometi äärmiselt tähtis uurida,

esiteks, millele viidatakse, kui öeldakse **peaaegu**,
teiseks, mida mõeldakse, kui öeldakse **täiesti** kristlane.

I

I 1. "Peaaegu kristlane" olemisega viidatakse esmalt paganlikule aususele. Ma oletan, et keegi ei tee sellest küsimust, eriti seetõttu, et paganliku aususe all mõtlen ma siin mitte seda, mida soovitatakse ainult nende filosoofide kirjutistes, vaid seda, mida tavalised paganad ootasid üksteiselt ja mida paljud neist ka tegelikkuses praktiseerisid. Selle reeglite põhjal õpetati neile, et nad ei tohiks olla ebaõiglased; ei tohi ära võtta oma ligimese tarbeid ei röövides ega varastades; et nad ei survaks vaeseid ega pressiks kelleltki midagi välja; et nad ei petaks ega trumpaks kavalusega üle ei rikast ega vaest mis tahes äriasjas; et nad ei petaks kelleltki välja tema õigusi, ja kui võimalik, siis ei oleks kellelegi midagi võlgu.

2. Jällegi möönsid tavalised paganad, et nii tõde kui õigust tuli mingilgi määral arvesse võtta. Ja vastavalt sellele nad mitte ainult ei põlanud neid, kes vandusid valet, kes kutsusid Jumalat olema tunnistajaks valele, vaid ka neid, kes olid oma ligimese laimajad, kes esitasid valesüüdistusi teise inimese vastu. Ja vaevalt paremini arvasid nad igasugu tahtlikest valetajatest, pidades neid inimkonna häbiplekiks ja ühiskonna nuhtluseks. Ja taas, nad ootasid üksteiselt teatud 3. armastust ja abi. Nad ootasid ükskõik millist abi keegi võis teisele anda ilma endale kahju tegemata. Ja seda abi nad ka andsid, kusjuures mitte ainult nende inimlikkuse pisiteenete kujul, mida tehakse ilma mingi kulutuse või vaevanägemiseta, vaid ka näljaste toitmise näol, kui neil oli toitu säästmiseks, riietades alastiolijaid endist üle jäänud rõivastega ja üleüldiselt andes kõikidele, kellele vaja, selliseid asju, mida neil endil polnud tarvis. Nõnda kaugele (kõige

vähem) läks paganlik ausus, mis on esimene asi, millele viidatakse "peaaegu kristlane" olemisel.

II 4. Teine asi, millele osutatakse "peaaegu kristlane" olemisel, on jumalakartuse näo omamine, selle jumalakartuse, mis on ette kirjutatud Kristuse evangeeliumis – tõelise kristlase *välimuse* omamine. Vastavalt sellele ei tee "peaaegu kristlane" midagi, mida evangeelium keelab. Ta ei võta ilmaasjata suhu Jumala nime, ta õnnistab ega nea, ta ei vannu üldse mitte, vaid tema "jah on jah" ja "ei on ei". Ta ei jäta pühitsemata Issanda päeva ega lase seda labastada, isegi mitte võõral, kes on ta väravais. Ta mitte ainult ei väldi mis tahes tegelikku abielurikkumist, hoorust ja ebapuhtust, vaid ka iga sõna või pilku, mis otseselt või kaudselt sellele kaldub: ei, ta väldib ka kõiki tühje sõnu, hoidudes kõigest mahategemisest, tagaselja keelepeksust, salajasest pealekaebamisest, kurja kõnelemisest ja kõigest "rumalast seletamisest ja naljatlemisest" (ευτραπελια), mis paganliku moralisti meelest on teatud voorus. Lühidalt, ta hoidub igasugusest vestlusest, mis ei ole "hea ülesehitamiseks" ja mis järelikult "kurvastab Püha Vaimu, kes meid on kinnitanud pitseriga lunastuspäevani".

5. Ta hoidub "veinist, millest tuleb liiderlikkus", pillerkaaritamistest ja liigsöömisest. Ta väldib, nii palju, kui temast sõltub, tülitsemist ja riidu, püüdes pidevalt elada rahus kõigi inimestega. Ja kui ta kannatab vale tõttu, siis ei maksa ta enda eest kätte ega tasu kurja kurjaga. Ta ei ole sõimleja, mürgeldaja ega irvita oma ligimese vigade või nõtruste üle. Ta ei tee kellelegi meelega halba, haiget ega muret; vaid kõigis asjus talitab ja kõneleb ta selle lihtsa reegli järgi: "Mida sa ei taha, et sulle tehakse, seda ära tee ka teisele."

6. Ja head tehes ei piirdu ta mitte ainult odavate ja lihtsate lahkuse teenetega, vaid näeb vaeva ja kannatab paljude kasu pärast, et ta mingilgi kombel saaks mõningaid aidata. Vaatamata rühmamisele või valule "teeb ta oma jõudu mööda kõike, mida ta käsi suudab korda saata", olgu siis oma sõprade või vaenlaste heaks, kurjadele või headele. Sest olles "tüdimatu" selles ja igas muus "asjatoimetuses", "kuni tal on võimalust, teeb ta head", kõige hea kombel, "kõigile inimestele", nii nende hingedele kui ihudele. Ta manitseb õelaid, õpetab võhikuid, kinnitab kõikuvaid, elustab häid ja lohutab haigeid. Ta näeb vaeva, et äratada neid, kes magavad, juhtida neid, keda Jumal on juba äratanud, allika juurde, mis on mõeldud patu ja ebapuhtuse jaoks, et nad peseksid endid selles ja saaksid puhtaks; ja ergutada neid, kes on päästetud usu kaudu, kaunistama Kristuse evangeeliumi kõigis asjus.

Kui küsitaks, mis siis veel peale selle kaasneb "ülepea kristlane" olemisega, siis ma vastan: esiteks, Jumala-armastus.

7. See, kellel on jumalakartuse nägu, kasutab ka armuvahendeid; jah, kõiki neist ja igal võimalusel. Ta käib sageli Jumala kojas; ja seda mitte nii, nagu mõnedel on kombeks, kes tulevad Kõigekõrgema ligiolusse kulla ja kallite ehetega või edevamaitseliselt toretsevates rõivastes ning kas siis ebakohaste viisakustega üksteise suhtes või jultunult lõbusa käitumisega hülgavad kõik, nii jumalakartuse vormi kui ka väe nõudmised. Annaks Jumal, et ei oleks kedagi, isegi meie eneste keskel, kes langeks sellesama hukkamõistu alla: kes tuleb Tema kotta, võib-olla, vahtides ringi või andes kõigiti tunnistust kõige osavõtmatumast, hoolimatumast ükskõiksusest, kuigi mõnikord võib *tunduda*, et nad palvetavad Jumala poole Tema õnnistuse pärast asjas, millega neil tuleb tegemist; kes selle kohutava teenistuse vältel kas magavad või on nõjatunud kõige mugavamasse poosi; või kes, justkui oletades, et Jumal magab, räägivad üksteisega või vahivad ringi, justkui poleks neil absoluutselt mitte midagi teha. Ärgu neid süüdistatagu välispidises jumalakartlikkuses. Ei: see, kellel on see jumalakartus, käitub selle pühaliku teenistuse igal hetkel tõsiduse ja tähelepanelikkusega. Kui ta astub Issanda laua juurde, siis seda enam ei tee ta seda kerglaselt või hooletult käitudes, vaid oleku, liigutuste ja käitumisviisiga, mis ei kõnele midagi muud, kui "Jumal, ole mulle, patusele, armuline"!

8. Kõigele sellele lisame me pideva perekondliku palve nende puhul, kes on oma perekonna pead, ja aja, mis on eraldatud Jumalaga kõnelemiseks igapäevaselt täie tõsidusega – sellel, kes nõnda viljeleb sellist välispidist usku, on jumalakartuse nägu. Selleks, et ta oleks "peaaegu kristlane", on tarvis veel ainult üht asja, ja see on siirus.

III 9. Siiruse all mõistame me tõelist, sisemist usu põhimõtet, millest saavad alguse need välised teod. Ja tõepoolest, kui meil seda ei ole, siis ei ole meil isegi paganlikku ausust; ei, isegi nii palju mitte, millest piisaks paganliku, epikuurlasest poeedi nõudmisteks. Isegi see vaeseke on oma kainetel silmapilkudel võimeline tunnistama:

Oderunt peccare boni virtutis amore;
Oderunt peccare mali formidine poenae.
(Head inimesed väldivad patustamist voorusearmastusest;
kurjad inimesed väldivad patustamist karistuse kartusest. Horatius)

Nii et kui inimene hoidub kurja tegemast ainult selleks, et vältida karistust, siis

Non pasces in cruce corvos
(Sind ei pooda. Horatius)

ütleb pagan – siin "on sinu tasu". Kuid isegi tema ei luba sellisele kahjutule inimesele nagu see, nõnda paljut, et ta võiks olla lihtsalt *hea pagan*. Kui siis keegi muu inimene selsamal motiivil (nimelt selleks, et vältida karistust, vältida sõpradest või oma tulust või reputatsioonist ilmajäämist) peaks mitte ainult hoiduma kurja tegemisest, vaid tegema ka väga palju head – ja kasutama isegi kõiki armuvahendeid – siis ometigi ei võiks me kuidagimoodi öelda, et see inimene oleks isegi "peaaegu kristlane".

Kui tal pole südames paremat põhimõtet, siis on ta ülepea ainult silmakirjatseja.

10. Seetõttu kaasneb "peaaegu kristlaseks" olemisega tingimata ka siirus: tõeline igatsus teenida Jumalat, südamesoov täita Tema tahet. Tingimata kaasneb sellega, et inimesel on siiras eesmärk olla kõigis asjus Jumalale meelepärane: kõigis vestlustes, kõigis oma tegudes; kõiges, mida ta teeb või jätab tegemata. Kui keegi on "peaaegu kristlane", siis jookseb see musterjoonis läbi kogu tema elu. See on liikumapanevaks põhimõtteks nii tema heategemises, tema kurjast hoidumises kui ka Jumala seadmiste kasutamises.

11. Kuid siinkohal päritakse arvatavasti: kas on võimalik, et keegi elavatest inimestest jõuaks selles kõiges nii kaugele ja sellegipoolest jääb *ainult* "peaaegu kristlaseks"? Mida veel peale selle on tarvis, et olla "ülepea kristlane"? Ma vastan, esiteks, et on küll võimalik jõuda nii kaugele ja ikka jääda "peaaegu kristlaseks", saan ma teada mitte ainult Jumala sõnadest, vaid ka kogemuse kindlast tunnistusest.

12. Vennad, "mul on rohkelt julgust teie ees". Ja "andke mulle andeks see süü", kui ma majakatustelt kuulutan omaenese meeletust teie ja evangeeliumi pärast. Laske mul siis takistamatult kõnelda enesest, nagu ka teisest inimesest. Ma olen rahul sellega, kui mind alandatakse, et teid ülendataks, ja ma tahan ennast alandada sellest veelgi rohkem oma Issanda kirkuseks.

13. Ma jõudsin ise paljude aastate kestel nõnda kaugele, nagu paljud siinolijatest võivad tunnistada: ma olin hoolas vältima kõike kurja ja hoidma puhast südametunnistust; kasutasin aega õigesti, haarates kinni igast võimalusest teha head kõikidele inimestele; tarvitasin pidevalt ja hoolsalt kõiki avalikke ja eraviisilisi armuvahendeid; püüdlesin püsiva käitumise tõsiduse poole igal ajal ja igal pool. Ja Jumal on mu tunnistajaks, kelle ees ma seisan, et seda kõike tegin ma siiralt; mul oli tõsine kavatsus teenida Jumalat, südamesoov täita Tema tahet kõigis asjus, olla meelepärane Talle, kes oli kutsunud mind "võitlema head usuvõitlust" ja "hakkama kinni igavesest elust". Ometigi tunnistab mu oma südametunnistus Püha Vaimus, et kogu selle aja olin ma ainult "peaaegu kristlane".

II

Kui küsitaks, mis siis veel peale selle kaasneb "ülepea kristlane" olemisega, siis ma vastan:

I 1. Esiteks, Jumala-armastus. Sest nõnda ütleb Tema Sõna: "Armasta oma Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega ja kogu oma jõuga!" Selline Jumala-armastus haarab endasse kogu südame, äratab ellu kõik tunded, täidab kogu hinge ja haarab ülima määrani tegevusse kõik tema võimed. See, kes nõnda armastab Issandat, oma Jumalat, selle vaim "hõiskab üha Jumala, oma Päästja pärast". "Tal on hea meel Issandast", *oma* Issandast ja oma kõigest, keda "ta tänab kõige eest". *Tema* "igatseb Jumalat ja Ta nime ja Ta mälestust". Tema süda hüüab üha: "Kes on mul muu taevas, kui Sina? Sest Sinuga koos olles ei meelita mind miski maa peal." Tõepoolest, mida muud võiks ta igatseda peale Jumala? Mitte maailma ega selle maailma asju. Sest ta on "maailmale risti löödud ja maailm temale". Ta on risti löödud lihahimule, silmahimule ja elukõrkusele. Jah, ta on surnud igasugusele kõrkusele: sest armastus "ei hoople", vaid see, kes elab armastuses, "elab Jumalas ja Jumal temas", ning ta on vähem kui mitte miski iseenese silmis.

Teine asi, mis kaasneb "ülepea kristlane" olemisega, on ligimesearmastus.

II 2. Teine asi, mis kaasneb "ülepea kristlane" olemisega, on ligimesearmastus. Sest nõnda ütles meie Issand järgnevate sõnadega: "Armasta oma ligimest nagu iseennast!" Kui keegi küsib, "Kes on mu ligimene?", siis me vastame: "Iga inimene maailmas; iga Tema laps, kes on "kogu liha vaimude Isa"." Ka ei võime mingil kombel erandit teha oma vaenlastele või Jumala vaenlastele ja nende hingedele. Iga kristlane armastab ka neid nagu iseennast; jah, nii "nagu Kristus meid on armastanud". See, kes tahab täielikumalt mõista, milline armastus see on, võib uurida Püha Pauluse kirjeldust selle kohta. Ta on "pika meelega ja lahke. Ta ei ole kiivas. Ta ei ole rutakas kohut mõistma. Ta ei kelgi ega hoople", vaid teeb selle, kes armastab, vähimaks, kõikide teenijaks. Armastus "ei käitu näotult", vaid "saab kõigile kõigeks". Ta "ei otsi omakasu", vaid ainult head teistele, et nad võiksid saada päästetud. Armastus "ei ärritu". Ta ajab ära raevu, mis sellel, kellel see on, on vajaka armastuses. Ta "ei mõtle halba". Tal "ei ole rõõmu ülekohtust, aga ta rõõmustab tõe üle". Ta "lepib kõigega, ta usub kõike, ta loodab kõike, ta talub kõike".

III 3. Siiski on veel üks asi, mida võib eraldi käsitleda, kuigi see tegelikult ei saa olla lahus eelnevast, millele viidati "ülepea kristlane" olemises, ja see on kõige, isegi usu alus. Selle kohta on läbi kogu Jumala Sõna öeldud väga suurepäraseid asju. "Igaüks," ütleb armastatud jünger, "kes usub, on Jumalast sündinud." "Aga kõigile, kes Tema vastu võtsid, andis Ta meelevalla saada Jumala lasteks, neile, kes usuvad Tema nimesse." "Ja see ongi võit, mis on ära võitnud maailma – meie usk." Meie Issand ise kuulutab, et see, "kes usub Pojasse, sel on igavene elu"; ning "ta ei lähe kohtu alla, vaid on läinud surmast ellu".

4. Kuid ärgu siinkohal ükski inimene petku oma hinge. Tuleb hoolega tähele panna, et see "usk, mis ei too esile meeleparandust" ja armastust ja kõiki häid tegusid, ei ole see "õige, elav usk", millest siin kõneldakse, "vaid surnud ja kuratlik usk … Sest isegi kurjad vaimud usuvad, et Kristus sündis neitsist, et Ta tegi igasugu imetegusid, kuulutades, et Tema on tõeline Jumal; et meie pärast kannatas Ta kõige valurikkamat surma, et lunastada meid igavesest surmast; et Ta tõusis üles kolmandal päeval; et Ta läks üles taevasse, kus

Ta istub Isa paremal käel ja et maailma lõpul tuleb Ta jälle tagasi mõistma kohut elavate ja surnute üle. Neid meie usuartikleid usuvad ka kurjad vaimud, samuti nagu nad usuvad kõike, mis on kirjutatud Vanas ja Uues Testamendis. Ja vaatamata kõigele sellele usule on nad ikkagi kurjad vaimud. Nad jäävad ikka oma neetud seisundisse, kus neil puudub tõeline kristlik usk."

5. "Õige ja tõeline kristlik usk tähendab" (jätkates meie oma Kiriku sõnadega) "mitte ainult uskuda seda, et Pühakiri ja meie usuartiklid on tõsi, vaid omada ka kindlat usaldust ja veendumust, et inimene päästetakse Kristuse kaudu igavesest hukatusest" – just sellest "kindlast usaldusest ja veendumusest", mis inimesel on Jumalasse, "et Kristuse teenete kaudu *on* tema patud antud andeks ja et ta on lepitatud Jumala heameeleks" – tuleneb armastav süda olla kuulekas Tema käskudele."

6. Kellel nüüd on see usk, mis Jumala väe läbi "puhastab südame" kõrkusest, vihast, himust, "kõigest ülekohtust", "ihu ja vaimu kogu rüvedusest"; mis täidab ta armastusega, mis tugevam kui surm, nii Jumala kui kogu inimkonna vastuarmastusega, mis teeb Jumala tegusid, mis kiitleb sellest, kui ta kulutab ja kui teda kulutatakse kõikide inimeste heaks ja mis rõõmuga kannatab mitte ainult etteheiteid Kristuse pärast, pilkamist, põlgust ja vihkamist kõigi inimeste poolt, vaid mis tahes kurja inimeste või kuradite poolt, mida Jumala tarkus lubab sündida; kellel nüüd on selline usk, "mis on tegev armastuse läbi", see ei ole mitte ainult *peaaegu*, vaid *ülepea* kristlane.

7. Aga kes on nende asjade elavad tunnistajad? Ma anun teid, vennad, selle Jumala juuresolekul, kelle ees "on lahti surmavald ja kadupaik, saati siis inimlaste südamed" – et igaüks teist küsiks oma südamelt: "Kas mina olen üks nende seast? Kas ma viljelen õiglust, halastust ja tõde nii palju, nagu nõuavad vähemalt paganliku aususe reeglid? Kui nii, siis kas mul on kristlase *välispidine* olu? Jumalakartuse nägu? Kas ma hoidun kurjast, kõigest, mis on keelatud Jumala kirjapandud Sõnas? Kas ma teen oma jõudu mööda kõike head, mida mu käsi suudab korda saata? Kas ma kasutan igal võimalusel tõsiselt kõiki Jumala seadmisi? Ja kas teen ma kõike seda siira kavatsuse ja igatsusega olla kõiges meelepärane Jumalale?"

8. Kas pole mitte paljud teie seast teadlikud sellest, et te pole mitte kunagi jõudnud nõnda kaugele? Et te pole olnud isegi "peaaegu kristlased"? Et te ei ole olnud paganliku aususe mõõdupuu kõrgusel? Vähemal mitte kristliku jumalakartuse välise vormi tasemel? Veelgi vähem on Jumal teis näinud siirust, tõelist kavatsust olla Talle meelepärane kõigis asjus. Te pole mitte kunagi isegi kavatsenud pühendada kõiki oma sõnu ja tegusid, oma asjatoimetusi, õppimist ja meelelahutust, Tema auks. Te pole mitte kunagi isegi kavatsenud ega igatsenud seda, et mida te iganes teete, saaks tehtud "Issanda Jeesuse Kristuse nimel", ja sellisena peaks olema "vaimulik ohver, mis on Jumalale meelepärane Kristuse kaudu".

9. Kuid oletagem, et sa olid seda; kas siis head kavatsused ja head soovid teevad kellestki kristlase? Mitte mingil juhul, kui neil ei lasta avaldada head mõju. Keegi on öelnud, et "põrgu on sillutatud heade kavatsustega". Siis jääb ikkagi kõige suurem küsimus. Kas Jumala armastus on välja valatud sinu südamesse? Kas sa võid hüüda: "Minu Jumal ja minu kõik!"? Kas sa igatsed ainult Teda? Kas sa oled õnnelik Jumalas? Kas Tema on sinu kirkus, sinu rõõm, sinu rõõmustuse kroon? Ja kas on see käsk kirjutatud sinu südamesse, "et see, kes armastab Jumalat, armastab ka oma venda"? Kas sa armastad siis oma ligimest nagu iseennast? Kas sa armastad igat inimest, isegi oma vaenlasi, isegi Jumala vaenlasi nagu omaenese hinge? Nagu Kristus on sind armastanud? Jah, kas sa usud, et Kristus armastas *sind* ja andis ennast sinu eest? Kas sul on usku Tema veresse? Kas sa usud, et Jumala Tall on võtnud ära sinu patud ja visanud need nagu kivi merepõhja? Et Tema on ära kustutanud kirja, mis oli *sinu* vastu, kõrvaldades selle ja naelutades oma ristipuule? Kas on sul tõepoolest lunastus Tema vere kaudu, isegi *sinu* pattude andestus? Ja kas tunnistab Tema Vaim koos *sinu* vaimuga, et sa oled Jumala laps?

10. Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes nüüd seisab meie keskel, teab, et kui ükski inimene sureb ilma selle usuta ja selle armastuseta, siis oleks talle parem, kui ta poleks sündinud. Ärka siis üles, kes magad, ja hüüa oma Jumala poole: hüüa sel päeval, mil Ta on leitav. Ärgu ta puhaku enne, kuni "Ta laseb tema eest mööduda kogu oma ilu ja kuulutab tema ees Issanda nime" – "Issand, Issand on halastaja ja armuline Jumal, pika meelega ja rikas heldusest ja tõest, kes säilitab heldust tuhandeile, annab andeks ülekohtu ja üleastumised ning patu". Ärgu ükski inimene veengu sind tühjade sõnadega loobuma sellest üleva kutsumise võiduhinnast. Aga hüüa Tema poole päeval ja ööl, kes "siis, kui meie alles olime nõrgad, suri jumalakartmatute eest", kuni sa tead, kellesse sa usud ja võid öelda: "Minu Issand ja minu Jumal." Pea meeles "alati palvetada ja mitte tüdida", kuni ka sina võid tõsta käe taeva poole ja kuulutada Talle, kes elab igavesest ajast igavesti: "Issand, Sina tead kõik, Sina tead, et oled mulle armas."

11. Kogegem siis kõik, mida tähendab olla mitte ainult peaaegu, vaid ülepea kristlane! Ja seda olles õigeks mõistetud ilma hinnata, Tema armust, lunastuse kaudu, mis on Jeesuses, teades, et meil on rahu Jumalaga Jeesuse Kristuse kaudu, rõõmustades Jumala kirkuse lootuses ja omades Jumala armastust, mis on välja valatud meie südametesse Püha Vaimu läbi, kes meile on antud!"

Tõlkinud PRIIT GREGORIOS TAMM

EMK ratastel

Fotod: erakogu

Juba mitmendat aastat kogunesid metodisti noored ning täiskasvanud Lõuna- ja Põhja-Eestist, et liikuda kolmel päeval ringi ratastel. Tänavu sõitsid meie ratturid 26.–28. juulini Räpina ja Värska kandis.

Eelregistreerimisel selgus, et seekordne matk saab olema ajalooline. Eriliseks tegi rattamatka rohke laste osavõtt, noorimad neist 11 kuud vanad Kustas ja Johann. Kokku osales rattamatkal 15 täiskasvanut ja 13 last.

Meid saatis teekonnal valge buss, mis kriitilistel hetkedel sai nii mõnegi jaoks valgeks laevaks, mida oodati. Kui enam ei jaksanud, pugesid väiksemad bussi, rattad pandi järelkärusse ja sõit võiski jätkuda.

Nägime kolme päeva jooksul Jumala erilist ligiolu, juhtimist ja hoidmist, kogesime ilusat ilma ja eneseületamist. Läbisime kokku 100 km. “Tugevamad” said jõudu katsuda mudamülgastes, soos ja liivas, kus isegi mäest alla tuli vändata. “Nõrgemad” avastasid Setumaa talumuuseumis tõelise elu võlusid.

Oleme väga tänulikud Räpina kogudusele, kes avas oma koguduse uksed, pakkus meile madratseid ja ööbimisvõimalust, samuti kohalikele kokkadele, kes üllatasid meid pühapäeva hommikul pannkookidega.

Rattamatk lõppes ühise jumalateenistusega, mille tegi eriliseks nelja ratturi õnnistamine kohaliku koguduse liikmeks. Võimas! EMK rattamatk 2013 jääb meelde tõelise pereüritusena, kus hinnas olid lapsed ja retrorattad. Kõik on võimalik!

Ratturid ELE PAJU ja LEA KÜBAR

Issanda imelised teod

Ühel vihmasel juulikuisel suvepäeval lõikas argiaskeldustesse telefonihelin. Helistajaks oli meie armas pastor Rein Laaneser, kes teatas, et Ahjale on oodata külalisi Rootsist. Tulijaks oli kunstnik Dolf Mayern, kes on maalinud meie kirikule altarimaalid.

Ilmgi muutus nagu helgemaks, ehkki ootusärevus tegi rahutuks. Minu käest tuldi otsima kirikuvõtit, sest kunstnik tahaks näha oma töid. Kohtusin auväärt kunstniku, tema abikaasa, poja ning miniaga. Minia on pärit Ahjalt. Sain ulatada terekäe ja anda üle brošüürid “Teeliste kirikud” 2005 ja 2013. Sellega tahtsin näidata, et Eesti Metodisti Kirik on talle väga tänulik ja peab meistrit meeles.

Härra Dolf Mayern oli rõõmus ja liigutatud. Kui minia võtme tagasi tõi, siis kuulsin, et neil kõigil oli väga hea meel näha neid maale meie kirikus endiselt kasutusel ning vaatamata kütmata kirikule ikkagi heas korras. Rõõm oli nüüd minu külaline. Nad tegid ka annetuse kiriku heaks ja lubasid edaspidi tulla Rootsist just pühapäevaks, s.o jumalateenistuse ajaks.

Kui imelised on Jumala juhatused ja teod. Soovisin neile Jumala õnnistust pikale koduteele.

Taevane Isa muutis mu päeva eriliseks. Mu süda laulis kiitust ja tänusõnad muutusid palveks. Tänan Sind, Kõigeväeline Jumal, selle kohtumise eest.

IRJA SAKSING

IX suvekonverents

EMK järjekorras juba IX suvekonverentsil Aa rannas 8.–11. augustini "Võtke vastu Püha Vaim" oli osalejaid 204, lisaks laagri meeskond ja kokad.

Osalejate hulgas oli kaksteist alla 7-aastast last, kaheksa 8–12-aastast last ning kolmkümmend kuus 13–20-aastast noort, 21–30-aastaseid noori täiskasvanuid osales kolmkümmend kaks, 31-60-aastaseid viiskümmend üheksa ning 61-aastaseid ja vanemaid inimesi tuli kohale kolmkümmend kolm. Kiitus Jumalale!

Sellel suvekonverentsil oli suur rõõm vastu võtta meie piiskoppi Christian Alstedi, kes viis läbi eelseminari jüngrina kasvamisest ning väikegruppide osast koguduse elus. Meeleoluka kontserdi andis ansambel Robirohi. Noortelaager tõi kohale tavapärasest rohkem noori ning Aldersgate'i Eesti-Inglise meeskonna teenimine puudutas paljude südameid: mitmed noored andsid oma elu Jumalale, oli füüsilisi ja hingelisi tervenemisi ning Jumala väe kogemist. Suured tänud ka Tallinna Uue Alguse koguduse väga erilisele ülistusgrupile, kes laulis eesti, vene ja inglise keeles.

Pühapäevasel teenistusel ristiti kuus inimest ning oma ristimist uuendas kaks inimest.

Järgmine suvekonverents toimub 7.–10. augustini 2014 ning on järjekorras kümnes.

THEA KANT

Leedu delegatsioon piiskopiga.

Brasiilia grupp suvemisjoni meeskonnaga.

In memoriam

Päivo Kasekamp

25. jaanuaril 1924 – 21. juuni 2013

Päivo Kasekamp sündis Tallinnas, lõpetas 1942. aastal Westholmi gümnaasiumi, läks 1943. aastal Soome vabatahtlikuks, tuli sealt tagasi augustis 1944 ja taganes koos Eesti diviisiga Saksamaale. Langes 1945. aastal Tehhis venelaste kätte vangi ja oli kaks aastat sõjavangis, kuid pärast vabanemist vahistati uuesti. Järgnes üheksa aastat vangipõlve Intas Siberis. Vangipõlves elas ta läbi usulise pöördumise ja vabanenuna alustas aktiivset tegevust Eesti Metodisti Kirikus, kus ordineeriti ka vaimulikuks. Ta on teeninud mitmeid kogudusi, sealhulgas aastaid (1972–1987) EMK Tartu kogudust. Oli aktiivselt tegev Eesti Evangeelse Allianssi taastajana taasiseseisvunud Eestis.

Sakussaare kogudusel oli sõpraderohke suvi

Sakussaare kogudus võõrustas sellel suvel oma sõpru nii Udmurtiast, Inglismaalt kui ka kaugest saareriigist Indoneesiast.

Koos udmurdi ansambli Inkreš liikmetega külastasime jaanituld Hirvli külas, veetsime ühiselt aega Sakussaares ning tegime koostööplaane tulevikuks. Augustis viibisid meie juures Inglise Metodisti Kiriku sõbrad, kellele tutvustasime Lahemaa kauneid paiku ning pakkusime kohapeal puhkamisvõimaluse. Septembris tõid aga kuumaverelised indoneeslased rohkelt rõõmu ja usuindu meie kogudusele. Huvitav oli jälgida, kuidas miljonilinna noored vaimustusid meie külade ja majade väiksusest, looduse ilust ja keskkonna puhtusest. Kuu lõpul külastas Sakussaaret Indoneesias teeniv Eesti misjonär Egon Sarv, kes jagas inimkaubanduse valuteemasid.

SIRLY LAHI

Fotod: SIRLY LAHI

Pastorina Pärnusse

Foto: arhiiv

1. septembril märkis Pärnu koguduses 30 tööaastat pastorina Üllas Tankler. Sama päeva sisse mahtus ka koguduse 92. aastapäeva tähistamine.

Agape koguduse infolehes meenutab Üllas Tankler ise, kuidas "… saadeti Pärnu metodisti koguduse pastoriks üks 24-aastane noormees. Mõned vanemad koguduseliikmed teadsid teda ennekõike kui "vend Tankleri poega", teiste jaoks sai ametinimetuseks "meie noor pastor" …"

Üllas meenutab infolehes ka kahte peamist impulssi, mis on teda mõjutanud päris algusest peale, läbi kõikide kirjude aegade. Üks neist on olnud küsimus armastusest, mille formuleeris tema jaoks Osvald Tärk: "Kas sa tahad neid inimesi armastada, keda sa lähed teenima?" Teiseks impulsiks on olnud veendumus, et Kristuse kogudusena on meie kutsumuseks teenida kõiki inimesi. Ja alustada tuleb siit, kus oleme.

Üllas Tanklerit ja Pärnu kogudust oli sel tähtsal päeval tervitamas ka superintendent Taavi Hollman.

KT/Agape infoleht

Õnnitleme!
Doktorikraadi (*Ph.D.*) saanud
MAIRE LATVALAT
ja praktilise teoloogia magistrikraadi saanud
TOOMAS PAJUSOOD.

Kirikuvalitsus ja superintendent õnnitlevad!
22. september – Anton Djurjagin 40
29. september – Heino Seppel 65
3. oktoober – Priit Tamm 45
27. detsember – Olavi Ilumets 60

Tallinna kogudus õnnitleb!
4. juuli – Helvi Kruusmann 70
4. juuli – Krista Hussar 60
5. juuli – Heiti Aulis 80
7. juuli – Jana Krohn 50
17. juuli – Saima Simm 80
22. juuli – Maare Kuum 80
25. juuli – Tiina Rahuoja 50
4. august – Ants Saluraid 65
23. august – Elna Mägi 85
26. september – Pille Mägila 60
27. september – Juhan Lilleorg 75
30. september – Helga Loide 95

Patriarh Bartolomeus Tallinna metodisti kirikus

6. septembril kohtus Tema Pühadus oikumeeniline patriarh Bartolomeus Tallinna Metodisti kirikus Eesti Kirikute Nõukogu juhatuse ja liikmeskirikute esindajatega.

Kohtumisest võtsid osa Tema Pühaduse saatjaskonda kuuluvad Halkedoni metropoliit Atanasius, Bostoni metropoliit Metodius, Eesti Apostlik-Õigeusu Kiriku metropoliit Stefanus, piiskop Eelija, piiskop Aleksander ja teised vaimulikud. Eesti Kirikute Nõukogust olid esindatud Kirikute Nõukokku kuuluvate liikmeskirikute juhid ja esindajad, peakaplanid, Kirikute Nõukogu töövaldkondade projektijuhid ja kristlike meediaväljaannete esindajad.

Foto: LIIVI HOLLMAN

Kohtumise raames tutvustasid EMK superintendent Taavi Hollman ja vanempastor Olav Pärnamets patriarhile ning tema saatjaskonnale kirikuhoonet ja metodisti kiriku ajalugu. Samas hoones tegutseva EMK Teoloogilise Seminari poolt tervitas patriarh Bartolomeust rektor Meeli Tankler.

Külalisi ja kõiki kohaletulnuid tervitas EKN-i president peapiiskop Andres Põder, asepresident piiskop Philippe Jourdani juhtimisel andsid liikmeskirikute esindajad patriarhile lühiülevaate oma konfessioonist. Superintendent Taavi Hollman tutvustas seejärel EKN-i töövaldkondi ja tegevusi.

Kohtumise teises pooles tervitas patriarh kohalolnuid vennaliku armastuse ja austusega. Ta avaldas muu hulgas lootust, et ka Eestimaa kristlikud kirikud kannavad üksteise liikmete vahelise leppimise ja vastastikuse lähenemise vaimu ning väljendas muret maailma ühtsuse pärast nii kirikus kui ka ühiskonnas käesoleval ajal. Patriarh Bartolomeus andis lühiülevaate ka kristlikest kirikutest ning oikumeenilisest olukorrast Istanbulis ja Türgis laiemalt.

Kohtumine lõppes ühise palveosaduse ja patriarh Bartolomeuse õnnistussõnadega.

EKN/KT

Päikeseline orelikontsert

Tallinna metodisti kirikus jätkus 15. septembril orelikontsertide sari. Sügishooaja esimene esineja oli Kristiina Hoidre.

Orelikunstnik oli kavasse valinud helitöid alates varabarokist kuni romantismini. Kohe kontserdi alguses lõi piduliku meeleolu ja andis aimu mängija heast registrivaliku vaistust Itaalia kõigi aegade suurima organisti Girolamo Frescobaldi (1583–1643) "Tokaata G-duur" oma võimsate akordide ja vahelduvate varieeruvate osadega. Johann Sebastian Bachi (1685–1750) looming oli esindatud lühemate helitöödega, kahele koraalieelmängule järgnes "Pastoraal". Organist möönis, et talle tulid meelde tema õpetajate Hugo Lepnurme ja Rolf Uusvälja näpunäited registreerimise ja muusikalise lausekujunduse osas. Loomulikult esitas Kristiina Hoidre teoseid oma vaatevinklist nähtuna. Meie oreli "säraküünlana" lülituv traktuur ja teistest Eesti kirikuorelitest selgelt eristuv klaar värving mahenes meeldivalt tema sõrmede all. Oreli täiskõlalistes lõikudes vallutas meeli "Prelüüd ja fuuga C-duur". Kunagi olid ajad, mil oreli saatel koguni tantsiti ja muusikalised teemadki võeti rahvaviisidest. Eks need kajastused on tunda Bachi teosteski, kas või sellessamas fuugas.

Tallinna Metodisti Kiriku ORELIFOND

Veel kuulsime Inglise helilooja Jeremiah Clarke 'i (1674–1707), kuulsa prantsuse helilooja, organisti ja pedagoogi Alexandre Guilmant'i (1837–1911) ning Norra helilooja K. Lindemani muusikat. Organist säras rõõmust ja kuulajad nentisid: "Ilus kontsert oli!"

URVE AULIS

Superintendendi aruandest EMK aastakonverentsile

2012.–2013. aasta vaimuliku tegevuse kohta

2013. aasta oleme nimetanud jüngerluse ja seesmise uuenemise aastaks. Markuse evangeeliumist loeme, et Jeesus " … seadis kaksteist, keda ta ka nimetas apostliteks, et need oleksid temaga ja et ta võiks nad läkitada kuulutama ja et neil oleks meelevald kurje vaime välja ajada." (Mk 3:14–15)

Jüngrite valimises oli kaks põhilist eesmärki: 1) et nad oleksid Jeesusega ja 2) et Jeesus saaks neid läkitada välja kuulutama. Jünger ei ole kutsutud kogema osadust Jeesusega üksnes pühapäevasel jumalateenistusel, jünger on kutsutud elama ning teenima kõikjal ja alati.

Kas EMK koguduste liikmed on saanud jüngriteks? Kas me tegeleme jumalateenistustel ja piiblitundides eesmärgistatult jüngrite ettevalmistamise, varustamise ning julgustamisega? Kas me läkitame jüngreid kahekaupa välja kuulutama ja teenima, nagu seda tegi Jeesus?

Kas pastor ja kas superintendent on jüngriks saanud? Kas nad on tõelised Jeesuse jüngrid? Kas nad annavad parimat jüngriksolemise eeskuju? Kas jüngriksolemise eeskujudes tuleks midagi muuta? Mida pean tegema selleks, et valmistada ette uusi jüngreid? Kas olemasolevate jüngrite elus tuleb midagi ümber kasvatada, muuta? Kas miski peab muutuma minu ja sinu mõtteviisis, hoiakutes, käitumispraktikas?

Jeesus valis 12, et nad saaksid osa kõigest, mida Jumal Jeesuses Kristuses soovis lasta avalikuks saada. Meidki on kutsutud Jeesuse osadusse saamaks osa sellest, mida Kristus meile igapäevaselt anda tahab. Meie patud on andestatud, meid on kutsutud käima uues elus, kasvades pühitsuses ja armastuses Jumala ja kaasinimeste suhtes.

Jeesus valis 12, et ta võiks neid läkitada kuulutama. Meiegi oleme kutsutud selleks, et kuulutada Jumala abi ja päästet Jeesuses Kristuses. Inimesed vajavad vabanemist süü- ja patukoormast. Kui vaid keegi neile seda jagaks! Kuidas kuulutada tõhusamalt, kui seda seni oleme teinud? Kasutagem kõiki võimalusi, mida Jumal meile annab.

EMK arvudes

EMK liikmeskond 1. jaanuaril 2013: 1428 tunnistavat ja 153 ristitud liiget, kokku 1581. Seda on 61 inimese võrra vähem kui 2012. aasta alguses; vaatamata faktile, et aasta sees võtsime vastu uue koguduse, kuhu kuulub 40 liiget. Ilmselt on tänane statistika reaalsem kui varasem. Rahvaloenduse andmetel on metodiste Eestis 1098. Tõsi, 16-aastastele ja noorematele usulise kuuluvuse küsimust ei esitatud ja teistele oli vastamine vabatahtlik. Kas lähiaastatel võib meie liikmeskond veelgi väheneda?

Kahanemine ei tähenda, et uusi liikmeid ei oleks lisandunud. 2012. aastal on meie kogudustes toimunud 35 ristimist (neist vanemate usu põhjal 6 ning isikliku usu põhjal 29). 2012. aastal kasvasid Sakussaare, Rakvere ja Võru kogudus.

EMK vaimulikkond 2013: 26 ordineeritud vanemat pastoriteenistuses, 7 ordineeritud vanemat emerituuris, 7 AK prooviliiget teenimisülesannetes, 1 ordineeritud diakon, 5 kohalikku pastorit.

Olulised sammud

Oleme süvenenud osaduses, meid on liitnud üldkiriklikud üritused, nagu EMK VIII suvekonverents augustis 2012, EMK 105. aastapäev Tapa metodisti kirikus septembris 2012 ning John Wesley Aldersgate'i kogemuse 275. aastapäev Haapsalu metodisti kirikus mais 2013.

Koguduste aruandlust oleme püüdnud täiustada nii, et see kajastaks põhjalikumalt koguduse vaimulikku tegevust ning suunaks mõtlema ka edasistele sihtidele. Kahes, Pärnu Agape ja Tartu Püha Luuka koguduses on läbi viidud KLA ehk koguduse loomuliku arengu uuringud, mis on tõhustanud kogudusetöö edasist planeerimist. Kasvamas on ilmikute panus.

2012. aasta sügisel ja 2013. aasta kevadel toimunud pastorite osadus- ja õppepäevadest alates on rakendunud täiendõppe punktiarvestus. Pastorite täiendõppe programmi 2012–2013 läbisid täismahus Stanislav Ossipov, Toomas Pajusoo, Üllas Tankler, Sergei Sutškov, Andres Kapp, Olavi Ilumets, Ele Paju, Priit Tamm ja Aleksandr Fjodorov. Jätkunud on superintendendi arenguvestlused pastoritega. Ordinatsioonikomisjon on alustanud mentorite määramisega ordinatsioonikandidaatidele.

Lemme Aulis nimetati Eesti Kirikute Nõukogu juures tegutseva Eesti Kirikute Noortenõukogu juhiks.

Suur hulk aega ja energiat on panustatud EMKTS-i tuleviku ja võimaliku ühinemise peale EELK UI-ga. Seminarile on toetust saatnud ka kogudused, kuid ootame rohkemat.

Kogudusi visiteerides

Tänu tublidele saavutustele noortetöös ja kaunile videotutvustusele 2012. aasta Eesti Sõprade koosolekul on Reeküla kogudus leidnud endale sõpruskoguduse USA-st Nebraska osariigist. Sõprussuhe kuulutati ametlikult välja Eesti Sõprade koosolekul Dundwoodys Atlantas 2. mail 2013. Reeküla kogudus on andnud laste- ja noortetöösse 29 protsenti koguduse eelarvest.

Keila kogudus on 2012. aastal investeerinud vaeste abistamisse. Augustis kutsusid nad linna 36 vähekindlustatud peret kirikusse, kus jagasid välja 57 koolitarvetega täidetud koolikotti, detsembris tegid linna lastele kultuurimajas jõuluürituse koos jõulupakkidega. Aasta jooksul toimus nende kirikus üle kümne toidupakkide jagamise ürituse, kus kuulutati ka Jumala Sõna. Ja Keila kogudus lõpetas 2012. aasta, jäädes 14 000 euroga plussi. Jumal õnnistab kõiki, kes Issanda nimel midagi ühiskonna hüvanguks teevad.

Tartu koguduses on töö hoogustunud. Pastor on öelnud, et GLS-il, koguduse arengu koolis ning koguduste rajamise seminaril osalemine on andnud temale isiklikult uue hoo. Nad on palvetamas ja plaanimas uue koguduse rajamist. Kirikuteöö käigus külastas Tartu kirikut üle 400 inimese.

Jõhvi kogudus on saatnud välja noored kuulutama sõltlastele ja avamisel on päevakeskus puuetega lastele. Pastor Erkki Sepp on teinud pingutusi Narvas vaimuliku töö jätkumise nimel. Kasvanud on annetused misjonitööle, mitmed pühapäevakoolid toetavad Etioopia laste haridusteed.

Haapsalu kirik on saanud uue katuse ja Rakvere kirik uue põranda.

Peamised probleemid

Kahanev liikmeskonna- ja palganumber väsitavad, lõhe unistuste ja arengukava väljakutsete ning igapäevareaaluse vahel on nii mõneski kohas suurenenud. Kirikuhoonete korrashoiuks on vaja finantse, ekspluatatsioonikulud on kõrged, koguduse sisulise töö arendamiseks jääb raha vähem. Pastorile palga maksmisest ei saa mõni kogudus unistadagi.

Foto: ÜLLAS TANKLER

Kuidas edasi?

Jumal ütles Moosesele, mis sa kisendad, mine edasi! Aga kuidas? Kelle abiga? Kust tuleb toetus? Jumal ei andnud sellele vastust, vaid ütles üht – mine edasi!

Lõpetame kurtmise ja vaatame, mis meil on. On aeg hakata muutma fookust, panna esikohale inimesed ja nende vajadused (nii vaimsed-hingelised kui ka füüsilised) ning jõudumööda neid täitma hakata. Kui ei ole töötegijaid, kui ei kasva uued jüngrid, siis ei ole hoonetest kasu. Ka kirikuhoonete eest tuleb hoolitseda, ent kutsun kõiki kogudusi üles panustama töötegijatesse ja mitte ignoreerima Jumala Sõna kirjakohti, et "aga see, keda õpetatakse sõnaga, jagagu kõike head õpetajale" (Gl 6:6) ning "sa ei tohi siduda kinni pahmast tallava härja suud!" ja "tööline on väärt oma palka" (1Tm 5:18).

Uuel aastal tõstame fookusesse olemasolevate koguduseliikmete jüngriks kasvatamise, teenime inimesi nende vaimulikes vajadustes Wesley klassitöö printsiipide eeskujul, seame kogudustes prioriteediks pastorile töötasu maksmise.

Teen ettepaneku nimetada 2014. aasta **toimiva usu aastaks**.

Pastoritele

Julgustage noori õppima muusikat ning teenima muusika ja lauluga jumalateenistustel. Organiseerige lapsed pühapäevakoolidesse. Plaanige noortele alates vanusest 11–12 üritusi, et nad saaksid vabalt pühapäevakooli east välja kasvada ja leiaksid rakenduse noortegrupis; nii ei lähe noored kogudusele kaduma. Õpetage ja valmistage noori ette abielluma õigetel kristlikel alustel. Rakendage julgemalt kohalikke jutlustajaid ja ilmikuid jutlustamises, jumalateenistuste läbiviimises, pühakirja lugemisel, tunnistuste andmisel ja muudel võimalikel viisidel.

Süvendatud jüngerluseks palun õpetage grupijuhte kasutama väikegruppides Wesley poolt küsitud küsimusi (iga AK delegaat saab KODUTEEL ajakirja, kus need küsimused on ära trükitud; 2/2013). Jagage koguduseliikmed väikegruppidesse. Kasvatage kõik koguduseliikmed tublideks jüngriteks.

Valige rakenduskavast mõni punkt, millega koguduses 2013. aastal süvendatult tegeleda.

Võtke üks vaba päev nädalas, kus taastuda, jõudu koguda, Jumalas hingata ja uuteks ülesanneteks valmistuda.

Olgem siis ise tõelised jüngrid ja tehkem teised jüngriteks!

Aastakonverentsi otsuseid

Pastorite palgasüsteemi uued põhimõtted

AK kinnitas EMK pastorite tasustamise uue korra, mille järgi läheb pastorile palga maksmise ülesanne kogudustele. Kirikuvalitsus soovitab pastorile palka maksta sõpruskogudusest laekuvate summade arvelt. Nendele väiksemate koguduste pastoritele, kelle kogudusele sõpruskoguduselt finantstoetust ei laeku, makstakse kirikuvalitsuse otsusel ja iga-aastasel ülevaatamisel palgatoetust piiskopi kontorist laekuvate summade arvelt kuni 2017. aasta lõpuni. Sel juhul peab kogudus jätkama 2013. aastal sissemakseid pastorite palgafondi summas 2 eurot liikme pealt kuus ning koguduse juhatusel tuleb esitada vastavasisuline avaldus. Alates 2014. aastast lepib kogudus kirikuvalitsusega kokku, millise summa kogudus pastori palgaks panustab. Kui koguduses puudub vastav raamatupidamisvõimekus, on võimalik pöörduda abi saamiseks kirikuvalitsuse poole.

Soovituslik palgataseme alammäär täisajaga pastoritöö puhul on 400 eurot kuus brutotöötasuna. Kui kogudus ei ole võimeline maksma täisajalise töö puhul miinimumpalka, soovitame määratleda pastori töökoormuse (%) vastavalt palgale, mida kogudus maksta suudab.

Alates 2018. aastast peaksid kogudused jõudma sellise isemajandamise tasemeni, kus saadakse majanduslikult hakkama ka ilma välisabita.

Aastakonverentsi praktilisest toimimisest

Eesti Aastakonverents hõlmab ametlikult Eesti, Läti ja Leedu piirkonna. Praktiliselt on aastakonverents aastate jooksul toiminud kui Eesti piirkondlik konverents, kus Läti ja Leedu esindajad on esitanud üksnes tegevusaruande. Ka ei ole Eesti aastakonverentsil tehtud otsuseid, mis puudutaksid kõiki kolme piirkonda. Samavõrd on Läti ja Leedu piirkondlik konverents toiminud kui eraldiseisvad piirkondlikud aastakonverentsid, kuid Eesti esinduseta.

Kirjeldatud olukorrast lähtudes otsustas aastakonverents, et kõik kolm aastakonverentsi toimivad edaspidi kui eraldiseisvad piirkondlikud aastakonverentsid, samal ajal kui olemasolev ametlik struktuur säilib. Ühendatuse printsiibi süvendamiseks Balti riikides külastavad kolme piirkonna superintendendid vastavalt rotatsioonile igal aastal ühte aastakonverentsi. Vastastikuse koostöö tihendamiseks viiakse igal teisel aastal (või vastavalt kokkulepitud ajaintervallile) läbi koguduse arengu kooli, mis pakub nii vaimulikele kui ilmikutele võimaluse kohtumiseks, jagamiseks, osaduseks, õppimiseks ja koostööks.

Seoses peakonverentsi delegaatidega otsustati, et edaspidi valitakse üks delegaat alati Eestist ja teine Lätist või Leedust vastavalt rotatsioonile, kus vaheldub ka ilmik ja vaimulik.

Kui tekib vajadus hääletada küsimust, mis puudutab kõiki kolme piirkonda, tehakse seda Eesti aastakonverentsi erisessioonil.

EMK TS-i ühinemine EELK UI-ga

Aastakonverents toetas häälteenamusega EMK TS-i eestseisuse ettepanekut mitte ühineda.

EMK Kuressaare koguduse pastoraadi küsimus

Aastakonverents kinnitas Kuressaare koguduse soovi müüa koguduse pastoraadi kinnistu (Ristiku 15) koguduse kauaaegse pastori Tiit Henno lesele ja suunata saadud raha pastori ametipinna ostmiseks.

EMK Revisjonikomisjoni aruanne

Revisjonikomisjoni esimehe Matti Hollmani sõnavõtust selgus, et komisjoni hinnangul on EMK raamatupidamine korras ja dokumentide vormistamine nõuetekohane. Revisjonikomisjoni ettepanekul kinnitati EMK 2012. aasta raamatupidamise aastaaruanne esitatud kujul.

Määramised 2013–2014

Superintendent: Taavi Hollman
Aseri: Dmitri Semjonov
Haapsalu: Urmas Rahuvarm
Jõhvi-Petlemma: Artur Põld
Jõhvi (vene): Artur Põld
Keila: Mihhail Batšinski
Kohtla-Järve: Sergei Sutškov
Kunda: Andrei Spiridenko
Kuressaare: Arvi Lindmäe
Kärsa: Rein Laaneser
Narva: Erkki Sepp
Paide: Johannes Kakko
Paldiski ja Paldiski koguduse Kohila tööpunkt: Boris Zujev
Pärnu: Tõnu Kuusemaa, Ardi Leerimaa
Rakvere: Hans Lahi
Reeküla: Heino Seppel
Ruusmäe: Enno Sarik
Räpina: Ele Paju
Sakussaare: Hans Lahi
Sillamäe: Vladimir Beregovoi
Tallinn (eesti): Olav Pärnamets, Toomas Pajusoo, Joel Aulis
Tallinn (vene): Aleksandr Fjodorov, Robert Tšerenkov
Tallinna Uue Alguse: Stanislav Ossipov
Tapa: Joel Rang
Tartu: Priit Gregorios Tamm
Viitka: määramisel
Võru: Kaupo Kant
Ühinenud Metodisti Kiriku Globaalteenistuse (GBGM) misjonisekretär: Üllas Tankler
Eesti Evangeelsete Üliõpilaste Ühendus, Eesti Metodisti Kiriku haridustoimkond: Maire Latvala
Eesti Kaitseväe kaplanid: Raivo Nikiforov, Jana Laaneser
Vanglakaplanid: Tartu Vangla – Olavi Ilumets; Harku ja Murru Vangla, Lääne Prefektuuri Arestimajad – Johannes Kakko; vabatahtlik vanglakaplan: Harku Vangla – Andres Kapp
Misjonipastor: Andrus Kask (Leedu Aastakonverents)
Diakon: Eesti Evangeelne Allianss, Evangelismi- ja misjonitoimkond: Mark Nelson
EMK Teoloogilise Seminari rektor: Meeli Tankler
Vaba aasta: Maksim Kiiranen, Tea Land

Miks on kristlaste jaoks raske saada Jeesuse Kristuse jüngriteks?

MARK ROYSTER
Piiblitund EMK aastakonverentsil 22. juunil 2013

Taevariik on põllusse peidetud aarde sarnane, mille inimene leidis ja peitis jälle. Ta läks rõõmuga ja müüs ära kõik, mis tal oli, ning ostis selle põllu. Veel on taevariik kaupmehe sarnane, kes otsis ilusaid pärleid. Kui ta siis leidis ühe eriti hinnalise pärli, läks ta ja müüs maha kõik, mis tal oli, ning ostis selle.

Matteuse 13:44–46

Mul paluti jagada teiega mõtteid jüngerluse ja vaimuliku uuenemise teemal, rääkida sellest, kuidas olla jünger ja kuidas teha uusi jüngreid.

See teema on mulle väga südamelähedane isiklikel põhjustel. Kasvasin üles väga evangeelses kodus. Ma teadsin, kuidas saada päästetud, aga mul puudus selge õpetus, kuidas olla Jeesuse järgija ehk jünger. Kuulsin paljusid evangeelseid jutlusi. Tundsin sügavalt, et olen patune, kuid ei leidnud oma patustele harjumustele ja suhtumistele muud lahendust kui uuesti ja uuesti päästetud saada. Sattusin niisugusesse meeleheitesse, et ülikooli ajal loobusin püüdlustest olla kristlane.

Soovin, et keegi oleks soovitanud mulle mitte püüda olla kristlane, vaid saada Jeesuse Kristuse jüngriks.

On kummaline, kuidas need kaks asja on teineteisest eraldatud. Algkogudus ei tundnud sellist eraldatust. Aja jooksul on kristlaseks olemine ja Jeesuse järgimine päevast päeva Tema jüngriks olles teineteisest lahutatud.

Mõtleme kahele küsimusele

1. Miks on kristlastel raske saada Jeesuse jüngriks? Miks peame kutsuma tunnistavaid kristlasi jüngerlusse (järgimisse)?

2. Kuidas seda probleemi ületada?

Need on olulised küsimused kahel põhjusel. Ainus tee tõelisesse ja kestvasse vaimulikku uuenemisse on jüngerluse tee. Me saame Jeesuse sarnaseks üksnes Jeesust järgides. Kui me ei ole Jeesuse sarnased, siis ei anna me mõjuvat tunnistust selles maailmas. Oleme ebakindlad oma usus ja meil ei ole mitte midagi teistega jagada. Veel enam, Jumal ei saa usaldada vaimuandeid inimestele, kel ei ole Kristuse iseloomu. Ja ilma Jumala Vaimuta on meil üksnes meie oma tugevus, meie oma mõistus ja meie oma kaasatundmine. Need ei ole küllaldased. Jeesus ütles: "Vaim on, kes teeb elavaks, lihast ei ole kasu millekski." (Jh 6:63)

Ainus tee tõelisesse ja kestvasse vaimulikku uuenemisse on jüngerluse tee.

Nii et luba mul küsida: kas sa võid olla kristlane, olemata Jeesuse Kristuse järgija? See sõltub sellest, kuidas defineerime kristlaseks olemise tähenduse.

Suur osa evangeelsest kuulutusest ei räägi midagi Jeesuse Kristuse jüngriks saamisest. Minu kontekstis räägime me otsuse tegemisest võtta Jeesus vastu kui Päästja. Tavaliselt tähendab see Tema andestuse vastuvõtmist ja sellega asi piirdub. Me mõistame pöördumist kui usu küsimust. Me palume inimestel uskuda, et Jeesus Kristus suri nende pattude eest ja korrata üht kindlat palvet. Ja siis teatame neile, et nad on kristlased. Aga haruharva kutsume neid Jeesust järgima.

Tulemuseks on, et paljud tunnistavad end uskuvat, aga nende elu jääb muutmata. Nad võivad ehk saada mõningase lootuse, et kui nad surevad, saavad nad taevasse, ent mitte palju enamat.

Kas see on evangeelium? On see hea sõnum, mida Jeesus jutlustas? Jeesus kutsus inimesi ennast järgima. Ja kõik. "Järgne mulle! Saa minu jüngriks!"

Edasi käskis Jeesus suures misjonikäsus meil jüngreid teha. Täpsemini – "õpetades neid kuuletuma kõigele, mida ma teid olen käskinud."

Jeesusel on õigus kõiges

Ma usun, et üks põhjusi, miks me ei kutsu inimesi saama jüngriteks, on selles, et jüngerlus nõuab kuuletu-

mist. Alates reformatsioonist oleme tekitanud kartust sõnakuulelikkuse ees. Kuuletuda Jeesusele kõlab pigem tegevuse kui usuna. See ongi meie dilemma.

Mil moel on seotud usk Jeesusesse ja Jeesuse järgimine? Kas võib omada usku Jeesusesse ilma Tema järgimiseta? Kas on võimalik järgida Jeesust, omamata usku Temasse?

Jüngriksolemise võtmeküsimus on: keda ma kavatsen järgida? Kes on minu juht, õpetaja ja isand? Kuid seal peitub veel sügavam küsimus: keda saan ma usaldada? Kas ma usaldan Jeesust küllaldaselt, et Teda järgida, kuuletuda Talle igas oma elu valdkonnas?

On vaid üks põhjus, miks me ei järgi Jeesust. Me ei usalda Teda.

Me võime Teda küll usaldada selles, et ta hoolitseb meie eest pärast surma. Kuid me ei usalda Teda selles, et Ta teab, mis on meie jaoks parim täna selles reaalses maailmas. Iga kord, kui otsustame olla Jeesusele sõnakuulmatud (mitte kuuletuda), teeme seda seetõttu, et usume, et meie tee on parem kui Tema tee selles konkreetses olukorras. Me usaldame iseennast.

Seega, kui me ei usalda Jeesust, on lihtsalt võimatu Teda järgida. Kõige suuremaid takistusi jüngerlusele ongi seega meie vale arusaam usust.

Meil on raske usku defineerida. Usaldus seevastu ei ole keeruline. Usaldus baseerub kahel asjal: pädevusel ja iseloomul. Me ei usalda kedagi, kuni me ei ole kindlad tema pädevuses, tema võimetes, teadmistes, oskustes ja mõistmises. Teiseks peame olema kindlad ka tema iseloomus: kas sellel isikul on head kavatsused, on ta tegelikult minust huvitatud?

Mõtle arstile või kirurgile. Enne, kui oled valmis oma elu tema kätesse andma, pead veenduma tema teadmistes ja oskustes, kuid sul tuleb ka uskuda, et ta hoolib sinust. Nüüd rakenda sama Jeesusega. Enne kui hakkame Teda tõeliselt järgima, saame Tema jüngriks, peame uskuma, et Ta on pädev ja et Ta armastab meid.

See viib meid tagasi arusaamise juurde usust. Piibellik usk ei ole usk mingitesse ideedesse, vaid usk isikusse. Piibellik usk on Jeesuse Kristuse usaldamine. Kas me usaldame Teda? Kui usaldame, siis järgneme Talle. Kui me ei järgne Talle, on see kindel märk, et me ei usalda Teda. Tasub küsida endilt, milles probleem seisneb: kas kahtleme Tema pädevuses, iseloomus või ehk mõlemas?

Kui mõistame usaldust, näeme, et kutse Jeesust järgida ühildub usuga. Jüngerlus on rajatud usule. Ei ole võimalik eraldada usku ja järgimist.

Me saame Jeesuse sarnaseks üksnes Jeesust järgides.

Mulle meeldib Dallas Willardi lihtne definitsioon: "Kindlus Jeesuses tähendab, et usun, et Tal on õigus kõiges."

Jeesuse usaldamine tähendab uskumist, et Tal on õigus mitte ainult patu, taeva ja põrgu osas, vaid kõiges. Paljud tunnistavad kristlased lihtsalt ei usu seda. Tegelikult ei ole nende usul Jeesusesse pea mingit sidet Jeesuse õpetusega. Mida Jeesus õpetas, on ebaoluline. Oluline on vaid see, mida Jeesus tegi ristil.

Loomulikult on rist põhiline. Kuid ilma Jeesuse õpetuse ja eluta ei ole ka alust jüngerluseks. Ilma Jeesuse õpetuseta ei oleks ka suurt misjonikäsku. "Minge ja tehke jüngriteks … õpetades neid pidama kõike, mida mina teid olen käskinud."

Kas oleme veendunud, et Jeesusel on õigus kõiges? Kas usume, et Tema tõesti on ainus tee tõelisesse ellu nii siin maa peal kui Taevas? Kui nii, siis mõistame, et olla Tema jünger on suurim võimalus, mida keegi eales omada võib.

Jeesuse järgimise ilu

See juhib meid teise jüngriksolemise takistuse juurde: me ei näe Jeesuse järgimise ilu ja tohutut väärtust.

Meid on õpetatud mõtlema Jeesuse järgimisest kui suurest ohvrist. Kui saame kord Taevasse, siis tasustatakse meile see ohver, aga siin maa peal saab kõik olema väga raske. Me mõtleme jüngerluse hinnast. Jah, sellel on hind. Me anname endast kõik Jeesusele kõigeks. Kuid kas on see siis ohver? Peame olema veendunud, et Jeesuse jüngriks olemine on suurim võimalus, mida inimolevus kunagi võib omada.

Jeesuse jünger on isik, kes tõsiselt kavatseb saada Jeesuse sarnaseks seestpoolt väljapoole. On see ahvatlev? Kas sind meelitab võimalus saada Jeesuse sarnaseks? Me ei taha saada Jeesuse sarnaseks, kuni me ei usalda Teda, kuni me ei ole veendunud, et see on parim võimalik asi, mida eales teha võime.

Liiga sageli räägime jüngerlusest kui koormast, millestki, mida tuleb kannatada selleks, et Jumalale meeldida, või mida on vaja selleks, et Taevasse saada. Jeesus ei esitanud seda nii. Jah, hinda tuleb maksta, kuid see hind on uskumatult tulusa tehingu hind.

Jeesus rääkis kaks lühikest mõistujuttu Jumala riigist Matteuse 13. peatükis: loo põllusse peidetud varandusest ja loo pärlist. Mõlemas loos rõõmustab inimene, kes leiab varanduse. Ta müüb rõõmsalt kõik, mis tal on, selleks, et saada seda, mida ta üle kõige ihaldab. Teda ei huvita hind. Tema ainus mure on võimalust mitte käest lasta. Ta tegutseb kiiresti, et sooritada ostutehing.

Teistele on Jeesuse usaldamine väga raske, kui nad ei ole kunagi näinud inimesi elamas sellist innukat rõõmuga täidetud Jeesuse järgimise elu.

Viis, kuidas me õpetame teoloogiat ja Piiblit, paneb meid sageli kahtlema Jeesuse järgimise ilus. Mõtle sellele, kuidas teoloogid on püüdnud tõlgendada Mäejutlust. Nad kohtlevad seda pigem kui koormat, mis on liig raske kanda, midagi ilmvõimatult rasket, mitte kui kutset kõige kaunimasse elustiili. Nii ütlevad nad, et Mäejutluse eesmärk on aidata meil näha, kui lootusetult kadunud me tegelikult oleme, ja kuidas viia meid risti alla andestust saama. Teisisõnu, Jumal seab võimatu standardi lihtsalt selleks, et panna meid Teda rohkem armastama. See on tõesti väga imelik.

Me ei mõista jüngerluse armu

Kolmas takistus jüngerlusele on väga kitsas ja piiratud arusaamine Jumala armust. Me mõistame andesta-

vat armu, aga me ei mõista jüngerluse armu, Tema muutvat armu, mis sel ajal, kui hakkame Jeesust järgima, hakkab toimima meie elus, muutes meid rohkem ja rohkem Tema sarnaseks. Olla Jeesuse järgija ei tähenda hetkelist täiuslikkust. Alustame paljude probleemidega ja nõrkustega, paljude läbikukkumistega, aga kui me järgime Teda jätkuvalt, muutume üha tugevamaks.

Tee järgimisse (jüngerlusse) algab siis, kui mõistame, et Jeesuse järgimine on kõige parem, kõige imelisem asi, mida eales teha võime. Niikaua, kuni mõtleme, et miski muu kui Jeesuse järgimine ja Tema sarnaseks saamine võiks meile parem olla, me lihtsalt ei saa Tema järelkäijateks.

Järgimine algab, kui näeme Jeesust Tema ilus ja headuses. Miski meie sees ütleb, et see on see, mida ma üle kõige soovin. Kui soovime, et inimesed tuleks Kristuse juurde, siis peab see ilu olema selgelt nähtav meie jutlustes, õpetuses, aga üle kõige meie elus ja tunnistustes. Võibolla on tarvis ümber hinnata arusaam evangeeliumist. Hea sõnum on rohkem kui lihtsalt fakt, et risti läbi on meie patud andestatud. Hea sõnum on kutse Jeesust järgima, et Tema järgimise kaudu saada enam selliseks nagu Tema.

Võib-olla tuleb ka ümber hinnata meie arusaam usust. Usk, mis tegelikult ei usalda Jeesust, ei pruugi olla piibellik usk. Kas me usaldame Jeesust? Kas usume, et Tema armastab meid ja et Temal on kõiges õigus, et Tema teed on parimad teed, Tema elu ainus hea elu? Kas me usume, et Ta on kompetentne? Kas me usaldame Tema iseloomu? Kui me usaldame Teda sellisena, siis me ka järgime Teda. Kui me ei usalda Teda sellisena, siis me ei järgi. Minu arvates peaks see olema meie jutlustamise keskmeks – Jeesuse usaldusväärsus ja Jeesuse ilu. Ilma sellise usaldamiseta ei ole Tema järgimist ja keegi ei hakka Tema jüngriks. Ja jüngriks saamiseta elu ei muutu. Kristlusest saab järjekordne teooria sellest, mis juhtub pärast surma, ja järjekordne püüe olla vaid hea ja kena inimene. Sellel ei ole mingit muutvat väge.

Meil tuleb suunata oma tähelepanu samavõrd Jeesuse õpetusele kui Tema surmale ja ülestõusmisele. Ilma Õpetajata ei saa olla ka järelkäijaid. Kõik algab visioonist. Meil tuleb paluda Jeesust aidata meil näha Teda nagu Ta tõeliselt on, kogu oma ilus, ja näha elamise ilu Tema kuningriigis, elu Tema valitsemise all siin ja praegu, "nagu Taevas, nõnda ka maa peal".

Tõlkinud TAAVI HOLLMAN ja LIIVI HOLLMAN

Suur osa selles piiblitunnis esitatud ideid pärinevad Dallas Willardilt, eriti tema kahest artiklist, mis mõlemad on kättesaadavad veebis: "How Does a Disciple Live?" (http://www.dwillard.org/articles/artview.asp?artID=103) ja "How to Be a Disciple" (http://www.religion-online.org/showarticle.asp?title=336).

Soovitan ka pikemat artiklit "Living a Transformed Life Adequate to Our Calling" (http://www.dwillard.org/articles/artview.asp?artID=119). Mõte, et usaldus tugineb pädevusele ja iseloomule, pärineb Stephen M. R. Covey raamatust "The Speed of Trust" (2008).

Meenutuste lõnga kerides

2013. aasta EMK aastakonverents on saanud ajalooks. Aga meenutuste lõnga kerides on nii palju kaunist, südantliigutavat ja pühalikku meelde jäänud.

Mitte kusagil ei näe nii palju lahkeid naeratusi ega rõõmsaid kallistusi! Saame kokku ühtse suure perena, sest meid juhib Jumala armastus. Ka jumalateenistused on Tallinna kirikus omaette väärtus – täis pidulikkust, pühadust ning tunnetust, et Jeesus on tõesti meie keskel. Just siin ja praegu. Kirikujuhtide, vaimulike ja koolilõpetajate protsessioonist oli väga armas ja ülev osa saada. Vend Andrus Kask pühitseti vanemaks. Tänu Jumalale!

Rõõm oli kuulda piiskop Christian Alstedi suust, et ka väikesed kogudused on tähtsad ning vajalikud. Nad on intiimsed, autentsed, paindlikud, toimekad. Piibli nägemus kogudustest on armastus Jumala vastu, armastus ligimese vastu, armastus ümbritseva maailma vastu.

Kõigel, mida teeme, on oma eesmärk. Ja kui tuleb aeg – ärkamine, mida on Eestimaal kogetud mitmeid ja mitmeid kordi, siis me metodistidena võtame rõõmuga vastu oma kogudustesse uusi liikmeid, Jeesuse järgijaid.

Jõudes Kärsale kodukirikusse, lugesin justkui esimest korda kiriku ukse kohal olevaid apostel Johannese sõnu: "Jeesus on tee, tõde ja elu." Tee, millel käime; tõde, millele toetume; elu, mida on meile antud elada. Nüüd, kuulates jutlust, lisandus uus tähendus: "Jeesus on sild." Sild Jumala ja inimeste vahel. Tema tõttu ja Tema abiga tuleme pühapäeviti rõõmsal meelel kirikusse, mis sellest, et vahepeal on hakatud remontima Kärsa silda. Tee on nagu läbi lõigatud, vana sild lammutatud, kogu transport on suunatud teistele teedele. Kuid meie pastor Rein jätab auto ühele poole jõge, tuleme mööda ajutist silda üle vee, 500 meetrit – ja olemegi kirikus. Pärast jumalateenistust kulgeb teekond vastupidi. Me ei jäta ometi kirikusse minemata ühe silla remondi tõttu! Jeesus on sild.

Tsitaat "Päevasõnast": "Ma olen tänulik, et oma poja Jeesuse Kristuse läbi andis Jumal meile tee ning ehitas silla taevasse ja igavesse ellu." Nii saame ikka ja jälle kinnitust, et Jeesus on sild. Tänus tõstame kõrgeks Jumala püha nime, sest Ta on meile andnud Jeesuse – oma Poja, ja Püha Vaimu – tröostija. Rõõmsate kohtumisteni! Rohket Jumala õnnistust kõigile!

IRJA SAKSING, Kärsa kogudus

Fotod: suvemisjon

Brasiilia + Eesti = suvemisjon

2013. aasta suvemisjon hõlmas 5-päevast laagrit Viitkal 24.–28. juulini, kus keskenduti palvele, ülistusele, piibliõppele ja praktilistele ettevalmistustele. Sellele järgnes poolteist nädalat misjonit erinevates kogudustes – Viitkal, Pärnus, Reekülas ja Tallinnas. Projekt lõppes kaasateenimisega EMK suvekonverentsil Aa rannas.

RAPHAEL FONTES, Brasiilia

Eestisse tulek oli minu jaoks suur väljakutse. Ma ei olnud kunagi Eestis käinud ja brasiillastele oli raske seletada, kus see kaugekauge maa asub. Ma abiellusin 2012. aasta juulis ja täpselt aasta hiljem sõitsin kolmeks nädalaks oma pere juurest ära, jättes oma naise ja 10-kuuse lapse üksinda.

Mul ei olnud sel ajal (aprillis 2013) üldse raha ning samuti mitte puhkust järel, sest olin just käinud oma pere, ema ja vennaga reisil. Kuid Jumal ütles mulle, et osaleksin projektis Estonia. Vastasin Jumalale: "Hea küll, ma võin minna, kuid vajan raha ning tööandja heakskiitu. Ära unusta, et mul ei ole üldse raha ning Sina pead mind kõigega varustama." Mõnigi kord me teeskleme, et ei tea, milleks Jumal on võimeline. Vähem kui kolme kuuga oli mul koos vajalik raha lennupiletite jaoks ning lisaks mõistlik summa võimalike kulutuste jaoks misjonireisil. Ma läksin tööandjaga rääkima ning minu üllatuseks andis ta nõusoleku. See oli kummaline, sest minu ametikohale ei ole meil asendajat, ent ometi sain loa kasutada 30 lisapuhkusepäeva! Aga kes olen mina, et kahelda Jumala tahtes või minu juhataja mõistlikkuses?

Jah, ma lendasin lennukiga 20 tundi ning jätsin oma pere üksinda. Miks? Alguses olid mu mõtted segased. Ehk saan ma aidata inimesi evangeeliumi kuulutamisega? Olin ette valmistanud mõned piiblitunnid ning mul olid mõned ideed jutlustamiseks, kuid samal ajal mõtlesin: "Olen ma hull?" Neil on pastorid, neil on Piiblid. Minul on Brasiilias perekond, kes mind vajab, mul on siinsamas Brasiilias õed-vennad, kes vajavad õpetust. Kui jõudsin Soome, ei saanud ma aru, mis keelt seal räägitakse. Ma ei saanud mitte sõnagi aru! Kuidas ma räägin

eestlastega, kui nende keel on sama keeruline? Paar tundi hiljem olin koos Thiagoga seal, Tallinn oli meie esimene linn. Ma mäletan, et Livia ütles mulle, et Eestis on suvi ning seal on kuum. Jah, aga siiski ei. Eestis oli samasugune ilm nagu Brasiilias, kui sealt lahkusin, ainult et Brasiilias oli parasjagu talv.

Misjonireisi alguses liikusime Tallinnast Viitkale, kus külastasime Annika Tiigi kodu ning mõningaid noori. See oli väga erinev, eestlased on väga vaiksed ning nad ei jää kunagi üksisilmi vaatama. Mäletan, et proovisin nendega rääkida ükskõik millest, mis iganes pähe tuli, et suhelda, kuid see ei läinud hästi. Livia pidi tegutsema ning tema lahendus töötas hästi. Kuidas ma oleksin võinud arvata, et neid huvitab tantsimine? Jah, ma tantsisin. Ei, see ei olnud üldse hea, ma olen kohutav tantsija, kuid nad naersid ning see andis mulle võimaluse nendega suhelda! Me reisisime mööda Eestit, käisime Pärnus, Saaremaal ja Tallinnas ning lõpetasime oma reisi suvekonverentsil.

Ma mäletan, et rääkisin inimestele, et Eesti on nagu Narnia, maa C. S. Lewise raamatutest, sest mind üllatas inimeste enesevaatlus. Nad olid alati oma maailmas ning peaaegu kunagi ei suhelnud võõrastega. Brasiilias on alati liiga lärmakas, kuid Eesti standard on olla vaikne. Ma nägin isegi paari tüdrukut omavahel rääkimas suid avamata. See üksildus üllatas mind eriti, kui ma suutsin nad lõpuks rääkima panna. Eestlastel on palju aega, et mõelda elu ja Jumala kuningriigi üle, nii et kui nad lõpuks räägivad või küsimusi esitavad, on need sügavad ning neile on isegi raske vastata. Eestlased on selle vaikse ja peaaegu külmunud isiksuse taga ilusad ja armsad,

neil on hea süda ning nad kohtlevad sind kui kuningat/kuningannat.

Ma armusin Eestisse ja eestlastesse. Ma nägin Jumalat tegemas tööd igas inimeses, keda reisil kohtasime. Mul oli võimalus olla kohal, kui Jumal tervendas murtud südameid, näitas inimestele nende väärtust ja võimekust. Ma nägin ka, kuidas Jumalat tutvustati paljudele ning sain olla sõber, kellest nad aeg-ajalt puudust tunnevad. Oli väga rahuldust pakkuv näha Jumalat meid kasutamas, et näidata Tema armastust ja Tema rõõmu, näha nii paljusid inimesi naermas ja aega veetmas ilma mingite mõnuaineteta, vaid tänu Püha Vaimu ligiolule. See oli sõnatukstegev! Ma LIHTSALT ARMASTAN Eestit! Ma mõistsin seda, kui olin lennujaamas ning taipasin, et Jumal oli mind palju muutnud. Ma kannan neid mälestusi alati oma südames ja palvetes.

LIVIA TELLES, Brasiilia/Eesti

Seitsmes Brasiilia ja Eesti suvemisjon oli kahtlemata üllatav. See oli arvatavasti üks raskemaid projekte, mis tuli kokku panna, sest meie meeskond oli napp ja ettevalmistuse aeg oli väga lühike. Projekti käigus kerkinud väljakutsed ainult kinnitasid, et Jumal ise kutsus selle projekti ellu. Ressursside, aja ja inimeste puudumine olid mõned neist väljakutsetest, mis muutsid selle suvemisjoni iseäranis eriliseks.

Igal aastal püüavad Rio de Janeiro noored ning Eesti haridus- ja sisemisjoni toimkond arendada midagi, mis eelneval aastal hästi ei õnnestunud. Pärast igat suve teame, mis oleks võinud paremini minna. Mõnikord on need asjad meie enda teha, teinekord teame, et suudame saavutada asju ainult Jumala armust. Kuid väikese grupi imeliste inimeste pingutused võivad saada mitmekordistatud viisil, mida me ei oska ettegi kujutada.

Sel suvel otsustasime, et soovime investeerida kogudustesse, kus noortetöö juba käib, ning see viis meid Viitkale, Pärnusse, Reekülla ja Tallinna. Kogesime igal pool Jumala kätt ja Püha Vaimu meie üle. Näha, kuidas noori motiveeritakse ja ergutatakse leidma suhet Jumalaga, saada võimalus jagada Tema armastust nende noortega, tugevdada suhteid nendega ning laiendada meie vaimulikku perekonda oli õnnistus, mida ainult Jumal võib anda. Ei ole kahtlustki, et Tema Vaim oli meie keskel kogu aeg. Selliste investeeringute tähtsus ületab meie arusaamise.

Pärast seitset aastat koostööd tunnen end privilegeerituna, et olen osa nii Brasiilia kui ka Eesti koostööpoolest. Olen näinud, kuidas paljud inimesed on selle aja jooksul saanud puudutatud ning kuidas Jumal saab kasutada tavalisi inimesi, et jagada oma armastust ning muuta elusid. See tundub üsna ebaloogiline, kuid Brasiilia ja Eesti kokkupanemine toob igal aastal esile mõlema kultuuri tugevaimad küljed. On eriline õnnistus ja julgustus veeta kõik suved koos teenides ja õppides. See on olnud meile vaimulikuks toiduks ning kindlasti ka tohutu kogemus läbi aastate. Ma kiidan Jumalat Brasiilia ja Eesti ühise suvemisjoni eest ning loodan, et mul on võimalik teenida seda maad Jumala tahte kohaselt veel aastaid.

JOHANNA-MAARJA LOORIS, Eesti

Suvemisjon on mind õpetanud rohkem Jumala häält kuulma, julgustanud reaalselt tegutsema ning õpetanud, kuidas olla teenija igapäevaselt. Osalesin suvemisjonis neljandat korda. Sel korral mõistsin eriliselt, kuidas me jõudsime grupiga kohtadesse ja inimesteni, kelleni keegi teine võib-olla kunagi ei jõuaks. Tundsin, et olime täpselt omas elemendis ja saime kasulikud olla. Kuigi meie grupp oli üpris väike, puudutas Jumal inimesi just meie kohalolu, palvete, tunnistuste ja ühise kvaliteetaja kaudu.

Puutusin mitmes Eesti linnas kokku noortega, kes igatsesid pisarates ja siiralt Jumalat rohkem tunda ja Temaga isiklikku suhet luua. Mõnikord nägime kohe töö vilja ning see julgustas meid edasi liikuma ja veel midagi korda saatma, kuid nende nädalate jooksul oli ka mitmeid tagasilööke ning raskusi. Grupi ühtsus ja tugev üheperetunne aitasid meil neist üle saada.

Selle aasta suvemisjoni 8-liikmeline tiim sai mulle väga armsaks. Oli väga ülesehitav näha inimesi kasvamas, muutumas ning avastamas üksteises uusi andeid. Grupiga 24/7 koos olles õppisime üksteisega arvestama ning üksteist toetama. Seda ühist aega jäävad meenutama mitmed meeldejäävad seiklused, erilised rõõmuhetked ja palju kvaliteethuumorit.

Nende nädalate jooksul õppisin, et Jumala plaan on täiuslik ja Tema näeb kogu puslet, kuid meie näeme vaid osakesi sellest. Tihti üritame oma mõistusega kõigest aru saada, aga tegelikult peaksime lihtsalt kuulama Jumalat ning usaldama Tema parimat plaani.

Rõõmuralli Paides

8. juunil Paide vallimäele kogunenud rõõmurallitajaid võttis vastu särav päike ja suvine leitsak. Kokku oli tulnud nii väikesi kui ka suuri metodiste üle Eesti, koos sõpradega teistest kirikutest sai meid 61.

Päev algas eri vanuseastmetele suunatud piiblitundidega, kus üheskoos uuriti kümmet käsku ja selle rakendusi tänapäeva ühiskonnas ning sobitati ühtlasi uusi sõprussidemeid. Edasi mindi ekskursioonile, kus lastele tutvustati Eesti ajalugu. Pärast lõunasööki õdusas Paide metodisti kirikus oli lastel võimalik osaleda töötubades, kus mängiti keskaegseid mänge, või osaleda pehmete mõõkadega peetavas lahingus. Lapsed olid rõõmsad, sõbralikud ja abivalmid, saavutati küünarnukitunne ja rõõm ühtsusest.

Päev lõppes ühise jumalateenistusega, kust ei puudunud laulud, sõnum ja üllatused ning laste ettevalmistatud näidend. Sellele üritusele oli kutsutud ka linnarahvas. Enne koduteele asumist mängiti veel ühiselt kirikuaias ja kinnitati keha.

Tore oli lehvitada uutele sõpradele hüvastijätuks ja loota peatseid taaskohtumisi!

EGLE HOLLMAN

Fotod: EMK Lastetöö toimkond

Suvekool Pärnus

Juba mitu aastat oleme Pärnu koguduses korraldanud lastele suvel mitmepäevast lasteprogrammi – Laste suvekooli. Sel aastal sai see teoks 23.–26. juulil, teemaks "Sulle on sõnum Jumalalt!".

Iga päev kogunes kaheks tunniks ligikaudu 40 last, et kuulata sõnumit heast Jumalast, laulda, mängida, meisterdada, proovida käsikellamängu ning lindikavaga Jumalat kiita. Rõõmu tegi see, et palju oli uusi lapsi, kes olid leidnud tee meie kirikusse vanemate õdede-vendade ja sõprade kaudu. Neljandal päeval olid ka lapsevanemad kutsutud vaatama, mida lapsed on suvekoolis õppinud.

Rõõmustasid noored, kes kunagi on ise laste suvekoolis osalenud, ja olid nüüd abiks juba tegijatena. Samuti abistasid meid grupp vabatahtlikke Asbury sõpruskogudusest Tulsast ning koguduse täiskasvanud. Palvemeeskond ja koguduseliikmed toetasid eestpalvetega. Selleks, et suurel lastehulgal võiks olla tore ja hea sõnum Jumalast võiks nendeni jõuda, on tarvis väga palju abilisi erinevaid ülesandeid täitma. Oleme tänulikud Jumalale Tema õnnistuse ning kõigi abiliste eest.

KÜLLI KUUSEMAA

Piiblikool Haapsalus

17.–20. juunil peeti Haapsalu koguduses vaheaja piiblikooli lastele. Ürituse eestvõtjad olid Ameerika sõbrad Midlandi metodisti kogudusest Michiganis. Skype'i kaudu lõime otseühenduse ka sealse piiblikooliga: alustasime koos, tervitasime üksteist ja laulsime, seejärel jätkasime eraldi.

Midlandi rahvas sai tehnika vahendusel näha ka oma pastorit J. D. Landist, kes oli parajasti koos abikaasa ja tütrega Haapsalus külas. Et taoline üritus oli meie jaoks üsna uudne, oli nende innukusest ja kogemustest palju abi; nagu ka abivahenditest ja spetsiaalselt selleks ürituseks kujundatud T-särkidest, mida külalised lahkesti jagasid. Eesti poolelt aitasid tublisti kaasa Marjana Luist ja mõned teised huvilised.

Osa võtnud lastele paistis üritus meeldivat. Küllap oli sellest neile ka mõnevõrra vaimulikku kasu. Ameerikapoolne tagasiside oli üllatavalt positiivne.

Olles kogemuse võrra rikkamad, loodame korraldada niisuguseid üritusi edaspidigi.

URMAS RAHUVARM

Fotod: Haapsalu kogudus

Lõuna-Eesti lastepäev Ruusmäel

Foto: Ruusmäe kogudus

12. juulil toimus Ruusmäel Lõuna-Eesti kogudustele ühine lastepäev, mis oli mõeldud 3–14-aastastele. Kohal olid lapsed Räpinast, Ruusmäelt ja Võrust. Uuriti Piiblist, mis Jumalal on meile öelda, ja õpiti vahvaid lastelaule. Suuremad lapsed maalisid pargis kauneid maastikupilte, väiksemad tegid mänguväljakul liivamaali ja puhusid seebimulle.

Pealelõunal ootas staadionil kõiki vahva üllatus: päris tuletõrjemasin, kuhu võis sisse ronida ning kus võis kõike puudutada ja küsida. Kuna ilm oli väga kuum, lasti kõigi rõõmuks voolikust staadionile terve paagitäis vett. Kes tahtis, sai voolikut hoida ja teisi pritsida. Kellelgi polnud enam palav.

Õhtupoolikut täitsid vahvad teatevõistlused, mängiti jalgpalli ning muid spordimänge. Ühisel jumalateenistusel kõneles lastele Kuzaan Van den Berg Lõuna-Aafrikast. Tema sõnum rääkis vanast pallist, mis oli täis õhku, ning uuest pallist, mis oli täis puhumata. Ka meie muutume Jumala käes tarvitatavateks, kui oleme täis Tema vaimu, ning oluline ei ole meie väljanägemine. Päeva lõpetas tore kokkuvõte laululaval ning kõigi osalejate premeerimine. Oli ütlemata vahva ja tegus päev!

LEELO SARIK ja THEA KANT

Suvine lastetöö Võrus

Võru koguduses jätkus vastupidiselt tavapärasele sel suvel lastetöö peaaegu igal pühapäeval.

Meie uurimisobjektideks olid vaimuviljad (Gl 5:22). Lapsed ja kogudus tutvusid igal pühapäeval erineva vaimuviljaga ning said neid ka maitsta☺: armastus – maasikas, rõõm – ananass, rahu – arbuus, pikk meel – granaatõun, lahkus – pirn, headus – virsik.

Fotod: Võru kogudus

29.–31. juulini peeti Võrus teist korda rõõmupäevi, mida juhtis Luule Anto. Lapsi käis kohal 22. Päev algas palve ja piiblitunniga, siis ootas lapsi sõna jagamine, ühine laulmine, meisterdamine, söömine ning mängimine. Järgnes laste õnnistamine ning rõõmupood, kust lapsed said väljateenitud rõõmurahade eest kommi osta. Meisterdamises maalitud kivid ja lillepotid kaunistasid ka Võru misjonipäevade telki.

THEA KANT

Reeküla 103

Juulikuu viimase pühapäeva, 28. juuli hommikul algas Reeküla kirikus ja aias suur sagimine. Köögis valmisid maitsvad suupisted, õues seati valmis pingid ja toolid, et tähistada Reeküla kiriku 103. aastapäeva. Just nii vanaks see armas väike maakirik saigi.

Inimesi kogunes kiriku hoovi rohkesti, nende seas väga palju lapsi. Tulijatel oli sees ootusärevus, mis edasi juhtuma hakkab. Ühiselt alustati õues alguspalvega, misjärel lapsed suundusid kirikusse, kus neid ootasid Reeküla koguduse pühapäevakooli õpetaja Reelika ning abilised Marjana, Kailiis ning Riine. Alustasime tutvumismänguga. Järgnes põnev laulmine Marjana juhendamisel, mis lastele eriti meeldis. Seejärel suunduti piiblitundi, kus õpetaja Reelika rääkis lastele lugusid Jeesusest ja igaüks sai oma teadmiste põhjal kaasa rääkida. Pärast piiblitundi tegime üheskoos värvilisi käevõrusid, soovijad said endale näomaalingu, tüdrukutele tegi Kailiis vahvaid punutisi ning samal ajal oli võimalik vaadata ka piiblilugude multikaid.

Fotod: Reeküla kogudus

Lasteosa lõppedes suundusime kirikuaeda, kus ootas maitsvate suupistetega rikkalikult kaetud pidulaud. Lõpetuseks korraldati ühine viktoriin, kus osalesid nii lapsed kui ka täiskasvanud ja kus sai proovile panna teadmisi Reeküla kiriku kohta. Niiviisi see vahva kirikuaiapidu lõppeski. Oleme Taevaisale väga tänulikud, et Ta andis meile suurepärase ilma ning pühapäevahommiku Reeküla kiriku aias.

RIINE TIIRIK

I. Nuputa!

Kui kirjutad igasse pildiruutu, mis tähega pildil olev sõna algab, saad kokku lahenduseks oleva lause.

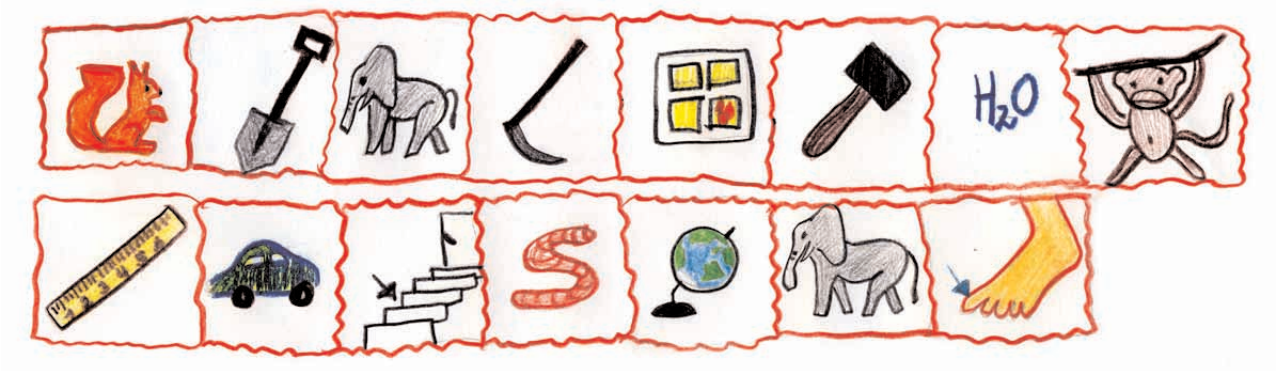

Uuri Piiblist, kellele Jumal selle lause ütles.

NB!!! Saada lahendus (koos oma kontaktandmetega) toimetusele: koduteel@metodistikirik.ee või Tallinn 10152, Narva mnt 51. Lahendajate vahel loosime välja lasteraamatu!

II. Teeme limonaadi!

Käes on sügis. Aiad on lookas maitsvatest viljadest, mida Jumal on lasknud inimeste rõõmuks küpseda. Keedetakse moosi ja pressitakse mahla. Tänane retsept sobib pereliikmete või sõprade üllatamiseks – tee ise limonaadi!
VAJA LÄHEB: klaas või tass, mahla, vett, veidi suhkrut, noaotsatäis söögisoodat
Vala kolmveerand tassi lemmikmahla täis, veerand täida veega, lisa vajadusel veidi suhkrut. Sega. Lisa noaotsaga veidi söögisoodat. Sega uuesti. Kihisev limonaad ongi valmis. Naudi ise ja paku teistele!

III. Meisterda oma käega!

Juba on pihlakad punased ja peagi on käes isadepäev.

Kuidas isasid üllatada mitte ainult sel tähtsal päeval, vaid kogu aasta jooksul?
Üllatus tuleb seda vahvam, mida varem sa selle valmistamisega alustad.

VAJA LÄHEB: 6 või enam A3 või A4 formaadis ümbrikut, vildikaid, valget paberit, pastakat, liimi, kodus leiduvat pudi-padi

1. Kirjuta iga ümbriku ülaserva paremasse nurka: AVA SIIS, KUI ...
2. Kirjuta iga ümbriku keskele lause lõpp, teisisõnu – millal sa tahad, et isa ümbriku avaks. Soovi korral võid ümbrikud kaunistada.

AVA SIIS, KUI ...
... IGATSED MU JÄRELE

Ümbrikus: kirjakoht "Ja tema armastab sind ja õnnistab sind ning teeb sind paljuks; ta õnnistab su ihusugu ja su maa vilja." (5Ms 7:13) + foto, mis tehtud koos isaga + paber kirjaga: "Igatsemise asemel valmista mulle väike üllatus ☺."

AVA SIIS, KUI ...
... ÕUES ON 30 KRAADI KÜLMA

"Ja ööd ei ole enam ning neile ei ole vaja lambivalgust ega päikesevalgust, sest Issand Jumal ise valgustab neid ..." (Ilm 22:5a) + isa lemmiktee pakike + joonistus suvisest päevast mere ääres tekstiga: "Lähme koos ujuma!"

AVA SIIS, KUI ...
... LIIKLUS ON METSIK

"Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile." (Jh 14:27a) + mänguauto + paber kirjaga: "Täna Jumalat, et sul on oma auto!"

AVA SIIS, KUI ...
... MA OLEN TEINUD PAHANDUSE

"Ja kui ta ka seitse korda päevas sinu vastu patustab ja seitse korda sinu poole pöördub, öeldes: "Ma kahetsen", andesta ikka talle!" (Lk 17:4) + ingli pilt + kutse: "Mängime koos ühe lauamängu!"

AVA SIIS, KUI ...
... OLED KURB

"Olge rõõmsad lootuses, vastupidavad viletsuses, püsivad palves!" (Rm 12:12) + isa lemmikkomm ja nimekiri asjadest, mille eest oled isale tänulik + joonistatud süda, millel lause: "Ma armastan sind!"

AVA SIIS, KUI ...
... KODUS ON MIDAGI KATKI LÄINUD

"Vaata, mina teen hoopis uut: see juba tärkab, kas te ei märka?" (Js 43:19a) + paar senti taskurahast + lubadus: "Valmistan sulle ema abiga maitsva üllatuse."

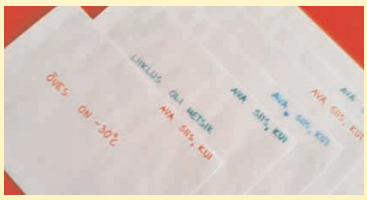

Meie tegime 6 ümbrikku, millel olid niisugused pealkirjad ja sees sellised asjad. ↑

ISSN 1406-2291